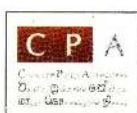

அரசியலமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கான வழிகாட்டி சட்டவாக்கத் துறையின் வடிவமைப்பு

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் வெளியீடு

அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கைமுறை

சட்டவாக்கச் சபையின் வாழ்வமைப்பு ஐந்தாம் கட்டம்

தமிழ் மொழிவெயர்ப்பு

C P A

Centre for Policy Alternatives
விவரம்: குறைகள் இன் ஈடி
மீட்டர் சென்னை நகரம்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

சட்டவாக்கச் சபையின் வழவமைப்பு

முதற்பதிப்பு : பெப்ரவரி 2016

ISBN : 978-955-4746-70-1

பக்க வழவமைப்பு : வாக்யாஹு OII2708377

அச்சாக்கம் : க்ளோப் பிரின்டிங் வர்க்ஸ் OII-2329739

Friedrich Naumann
STIFTUNG FÜR DIE FREIHEIT

பெட்ரிக் நியுமான் மன்றத்துடன் (FNF) இணைந்து இப்பிரசுரம் வெளியிடப் படுகின்றது. சுதந்திரம் பொறுப்புடைமை என்பவற்றின் விழுமிய மதிப்பீட்டுடன் இம் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் குவிமையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புதிய கருத்திட்டங்களின் ஊடாகா பெட்ரிக் நியுமான் மன்றம் (FNF) அனைத்து மக்களின் சுதந்திரம், மானுட மாண்பு என்பவற்றுடன் சமாதானமாக வாழக்கூடிய உலகை சிருஷ்டிப்பதற்கு பங்களிப்பு செய்கின்றது.

C P A

Centre for Policy Alternatives
விமர்சன கொள்கை மையம்
மாற்றுக் கொள்கைகள் நிலையம்

மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம் என்பது சுயாதீன, அரசியல் கட்சி பேதமற்ற அமைப்பாகும். அது பிரதானமாக ஆட்சி முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த பிரச்சினைகள் மீது அவதானம் செலுத்தும். பொது மக்களின் கொள்கை தொடர்பான சம்பாஷனைக்கு சிவில் சமூகத்தின் நேரடி ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுவதாலும், அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பாக மிகுந்த நம்பிக்கை காரணமாகவும், 1996 இல் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. பொது மக்கள் மீதான கொள்கைகள் விமர்சன ரீதியாக திறனாய்வு செய்யப்படல் மாற்று வழிகளை இனங்காணல், அதை விரிவாக்கல் தொடர்பான ஆய்வு, அழுத்தம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் என்பவற்றிற்கு மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது.

முகவரி : 6/5, லெயாட்ஸ் வீதி, கொழும்பு-05

தொலைபேசி : 011 2370803/4 :பக்ஸ் : 011 2370801/2

இணையதளம் : www.cpalanka.org

மின்னஞ்சல் : info@cpalanka.org

முன்னுரை

இது அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் தொடர்பாக உலகம் பூராவும் இடம்பெற்ற பல ஆய்வுகளின் பின்னர் எழுதப்பட்ட ஒரு நூலாகும்.

“சட்டவாக்கச் சபையின் வடிவமைப்பு” தொடர்பாக இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படும் விடயங்கள் எமது நாட்டிற்கும் மிகவும் பயனுடையது என்ற காரணத்தினால் இது சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

09.02.2016

எஸ்.ஜி. புஞ்சிவேறவா

1. ஆரம்பம்

அதிகார வேறாக்கம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் மூன்று துறைகளுக்கிடையிலான தொடர்பு, அதாவது சட்டவாக்கத்துறை நிறைவேற்றுத் துறை மற்றும் நீதித்துறை ஆகிய அடிப்படை அம்சங்களின் நிறுவன வடிவமைப்பு எந்தவொரு அரசியலமைப்பிற்கும் அத்தியாவசியமானதாகும். அதற்கே உரித்தான சூழமைவுச் சந்தர்ப்பங்கள் மூலம் மேற்படி மூன்று துறைகளின் சமநிலை பேணப்படுகின்றது.

2. அரசாங்க ஆட்சி முறைமைகளும், அவற்றின் தாக்கங்களும்

ஜனநாயக அரசியலமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பிலுமுள்ள ஒரு நடுநாயகமான விவகாரம் அரசு கட்டமைப்பைத் தயாரிப்பதாகும்.

பொதுவாகவே, அரசியலமைப்புகளில் தாம் ஒரு ஜனாதிபதி முறைமையை அல்லது கலப்பு முறைமையைப் பின்பற்றுவதாக வெளிப்படையாகத் தெரிவிப்பதில்லை. அதற்குப்பதிலாக, ஒவ்வொரு அரசியலமைப்பும் தமது சொந்தக் குறித்துரைப்பான மற்றும் அரசாங்கத்தின் இரு கிளைகளுக்கிடையிலான சூழமைவு தொடர்பிலான சட்டநிலையை வடிவமைப்பதோடு, அதன்பின்னர் அரசியல் விஞ்ஞானிகள் அவற்றை ஒரு குறித்துரைப்பான மாதிரி வடிவமைப்பைப் பின்பற்றுவதாக வகைப்பிரிவுபடுத்துகின்றனர். இந்த மாதிரிகளை விரைவிலக்கணம் செய்வதற்கு வேறுபடும் கல்விமான்கள் வேறுபடும் வரைவளவுகளைப் பயன்படுத்துவதால், பல்வேறு நாடுகளில் இவை வேறுபடும். நூலாசிரியர்களால் வேறுபாடான வழிகளில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு முறைமையின் சாத்தியமான முறையில் விவாதிப்பது இந்த உருத்தெளிவற்ற நிலைமை காரணமாக ஒன்றில் இடம்பிக்கதாகவுள்ளது அல்லது அறவே சாத்தியமற்றதாக உள்ளது¹. இந்த மட்டெல்லையை ஏற்றுக்கொண்டு, பின்வரும் பந்திகள் முறைமைகளைச் சுருக்கமாக அறிமுகம் செய்வதோடு, அவைகுறித்து ஒரு பொதுவான பார்வையையும் வழங்குகின்றன. ஒரு குறித்துரைப்பான அரசாங்க, முறைமையை விபரிப்பதற்காக வரைவளவாகப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் குணம்சங்கள் 1-3 வரையிலான பெட்டிகளில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சில அவதானிப்பாளர்களால் பெரிதும் எடுத்துரைக்கப்படவும், அதேவேளையில் ஏனையோரால் இயைபற்றவையென எண்ணப்படுவனவுமான சில இலட்சணங்கள் குறிப்பிட்ட அரசாங்க முறைமையை வரைவிலக்கணப்படுத்தும் மூலகங்களாகக் கருதப்படாவிடினும் இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

2.1 ஒரு ஜனாதிபதி முறைமை

பெட்டி 1: ஒரு ஜனாதிபதி அரசாங்க முறைமையின் பண்புகள்

ஜனாதிபதி முறைமையின் முக்கிய பண்பு நிறைவேற்று மற்றும் சட்டவாக்கத் துறைகள் மக்களின் தனிவேறாக்கப்பட்ட முகவர்களாகவிருப்பதும், அவற்றின் மூலமும், உயிர்வாழ்வும் இவ்வாறாகத் தனிவேறாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுமாகும். (இது இரண்டுக்குமிடையில் ஓர் இக்கட்டுநிலையை உருவாக்குவதோடு, இதைப்போக்குவதற்கான ஓர் அரசியலமைப்பு ரீதியான வழிமுறை காணப்படாத நிலையும் உள்ளது).

- ஜனாதிபதியே அரசுத் தலைவராகவும், அரசாங்கத் தலைவராகவும் விளங்குகின்றார்.
- ஜனாதிபதி மக்களின் வாக்குகளால் (அல்லது மக்களின் விருப்புகளை நிறைவேற்றும் ஓர் இடைநிலை நிறுவனத்தினால்) தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்.
- ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகும் (நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எதையும் கொண்டுவர முடியாது) அவர் அரசியல்ரீதியாக பாராளுமன்றத்துக்கு வகைப்பொறுப்பற்றவர் என்பதோடு, பதவியில் தொடர்ந்திருப்பதற்குத் தனது கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.
- பொதுவாகவே, அமைச்சரவை முற்றுமுழுதாகவே தனது அதிகாரத்தை ஜனாதிபதியிடமிருந்தே பெற்றுக்கொள்கின்றது.
- அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் சட்டவாக்கச்செயல்முறையில், ஜனாதிபதியின் சில அரசியல் தாக்கங்கள் உணரப்படுகின்றன.

2.2 ஒரு பாராளுமன்ற முறைமை

பெட்டி 2: ஒரு பாராளுமன்ற அரசாங்க முறைமையின் குணம்சங்கள்

மிகவும் முக்கியமான அளவுகோல், அதிகாரங்கள் ஒன்றிணைவதாகும். அதிகாரப் படிநிலை ரீதியில் நிறைவேற்றுத்துறை பாராளுமன்றத்துக்குக் கீழ்நிலையில் அமைகின்றது. இவ்வாறாக இதன் மூலமும், உயிர்வாழ்வும் பாராளுமன்றத்தில் தங்கிநிற்பவையாகும்.

- அரசாங்கத்தலைவரைப் பாராளுமன்றமே தெரிவுசெய்கின்றது.
- (நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரலாமென்பதால்) அரசாங்கத்தலைவர் பாராளுமன்றத்திற்குப் வகைப்பொறுப்புள்ளவராவார். அவர் தனது கட்சியின் ஆதரவில் பெருமளவுக்குத் தங்கியிருப்பவராவார்.
- பொதுவாகவே அரசுத் தலைவரும் (அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு மன்னர் அல்லது ஆசாரவகையிலான ஜனாதிபதி), அரசாங்கத் தலைவரும் ஒரே நபராக இருப்பதில்லை.

2.3 ஒரு கலப்பு முறைமை

(அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் பகுதி - ஜனாதிபதி முறைமை என்று அழைக்கப்படுகின்றது)

வட்டி 3: ஒரு கலப்பு அரசாங்க முறைமையின் குணம்சங்கள்

ஒரு கலப்பு முறைமையின் முக்கிய குணம்சம் இரட்டை நிறைவேற்றுத் தலைவர்கள் இருப்பதாகும். அது நிறைவேற்றுத்துறைக்கும் பாராளுமன்றத்துக்குமிடையிலான கொடுக்கல்வாங்கல் உறவுகளை ஓர் அதிகாரப்படிநிலை உறவுடன் இணைக்கின்றது.

- அரசுத் தலைவராகச் செயற்படும் ஜனாதிபதி மக்களின் வாக்குகளால் தெரிவுசெய்யப்படுகின்றார்.
- ஜனாதிபதியோ, பாராளுமன்றமோ பிரதமரைத் தெரிவுசெய்தல் / நியமித்தல், பதவியிலிருந்து அகற்றுதல் என்பவற்றில் பூரண அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை.
- அரசாங்கத் தலைவரென்ற வகையில் பிரதமர் பாராளுமன்றத்திற்கு வகைப்பொறுப்புள்ள வராவார். (இது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மான நடைமுறையினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது)
- பொதுவாக, ஜனாதிபதி கணிசமான அளவிலான நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பார்.

2.4 வேறுபடும் அரசாங்க முறைமைகளில் பலமான அம்சங்களும், அவை எதிர்நோக்கும் சவால்களும்

அரசியலமைப்பை வகுத்தமைப்போர் நாட்டில் சமாதானம், ஸ்திரநிலை, நல்லிணக்கம் மற்றும் (அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில்) ஜனநாயக இடைமாற்றம், மற்றும் தமது அதிகாரங்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யாத, ஆற்றல்கொண்ட அரசாங்கங்களை வழங்கக்கூடிய பயனுறுதியான அரசியலமைப்பின் மாதிரியொன்றைத் தயாரிக்கவேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்பு நிலவுகின்றது. இவ்வாறாக, பொருத்தமான அரசாங்க முறைமைக்கான தேடல் முறையே இத்தகைய விடயங்களை ஈட்டக்கூடிய அரசாங்க முறைமைகளின் ஒப்பீட்டுரீதியிலான அனுகூலங்கள் மற்றும் விளைவுகள் குறித்த மதிப்பீடுகளை அவாவிநிற்கின்றது. உண்மையில் ஒவ்வொரு முறையினதும் பலங்கள் மற்றும் சவால்களை ஆய்வுசெய்யும் பெருமளவிலான விடயவிதானங்கள் உள்ளன. அட்டவணை 1 பொதுவாக, குறிப்பிட்ட அரசாங்க முறைமைகளின் வலுவான அம்சங்களை எடுத்துவிளக்கும் விடயங்களையும், ஒவ்வொரு முறைமையுடனும், இயைந்துள்ள சவால்களையும் கொண்டுள்ளது.

அட்டவணை 1: வேறுபட்ட அரசாங்க முறைமைகளின் சாத்திய வளங்கொண்ட வலுவான
அம்சங்களும், சவால்களும்

	பலங்கள்	சவால்கள்
எழுத்துப் பரிசீலனை	<p>நேரடியான மக்களின் பணிப்பாணை</p> <p>பிரஜைகளுக்குக் கூடுதலான தெரிவுகளை வழங்குவதோடு, தமது விருப்புத் தெரிவுகளை நெருக்கமாகப் பிரதிபலிக்கும் அரசாங்கத் தலைவரையும் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் தெரிவு செய்வதற்கும் இடமளிக்கின்றது. மேலும், இது நிறைவேற்றத்துறைத் தலைவரை வகைப்பொறுப்புள்ளவராக்கும் ஒரு நெறிமுறையையும் பிரஜைகளுக்கு வழங்குகின்றது.</p> <p>ஸ்திரநிலை</p> <p>ஜனாதிபதிக்கான நிர்ணயிக்கப்பட்ட பதவிக் காலங்கள், அரசாங்க நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் அமைச்சரவை மாற்றங்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமை மற்றும் அரசியல் முறைமை ஸ்திரநிலையற்றதாதல் என்பவற்றைக் கொணரக்கூடிய, அடிக்கடி இடம்பெறும் கலைப்புகள் மற்றும் புனர்நிர்மாணங்கள் என்பவை இடம்பெறும் பாராளுமன்ற முறைமைகளோடு ஒப்பிடுகையில், கொள்கை வகுத்தல் செயல்முறையில் அதிகரித்த முன்கூறுக்கூடிய தன்மை மற்றும் ஸ்திரநிலை என்பவற்றை வழங்குகின்றது.</p>	<p>அதிகாரத்துவவாதத்தை நோக்கிய செல்நெறி</p> <p>ஜனாதிபதி தேர்தல்களின் வெற்றியாளர் சகலதையும் எடுத்துக்கொள்ளும் தன்மை காரணமாக ஜனாதிபதிகள் ஒரு மிகச் சிறிய பெரும்பான்மை வாக்குகளாலேயே தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஆயினும், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கு நாட்டின் மிகப் பலம்பொருந்தியதும், செல்வாக்கு மிக்கதுமான அரசியல் பதவியின் தனி உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். சிலவேளைகளில் பெரும்பான்மை ஆதரவு குறித்த சிறிய எண்ணிக்கை வாக்குகளை இருந்த போதிலும் முழுநாட்டையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் உணர்வு, ஜனாதிபதியின் எதிர்ப்பு குறித்த சகிப்பின்மை, மீள்தெரிவுக்கான நிறைவேற்று அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் அல்லது சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் என்ற உணர்வு உருவாக்கம் என்பவற்றுக்கு இட்டுச்செல்லக்கூடும்.</p> <p>அரசியல் இக்கட்டுநிலை</p> <p>இரட்டைச் சட்டநிலைத் தகவு அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் ஜனாதிபதி தனது நிகழ்ச்சிநிரலைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் விடயத்தில் அவசியமான</p>

	பலங்கள்	சவால்கள்
எயர்லேரி ஸ்டீயாண்ட்	<p>அதிகாரங்கள் தனிவேறாக்கப்படுதல்</p> <p>நிறைவேற்றத்துறையும், பாராளுமன்றமும் இரு தரமான கட்டமைப்புகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன. இதனால் ஒன்று மற்றதைச் செவ்வைபார்க்கக்கூடிய நிலை உள்ளது. இது மாற்றுக் கொள்கை விருப்புத்தெரிவுகள் குறித்த விவாதத்துக்கான சுதந்திரத்துக்கும் இடமளிக்கின்றது. அரசாங்கத்துக்கான எதிர்ப்பு அரசாங்கத்தின் இருப்புக்கு ஆபத்து விளைவிப்பதில்லை என்பதாலும் புதிய தேர்தலொன்றை நடத்தும் அழைப்புக்கான இடர்வரவு இல்லாமையாலும் இது சாத்தியமாகின்றது.</p>	<p>பெரும்பான்மை இல்லாதவிடத்து அரசியல் இக்கட்டுநிலைக்கு இட்டுச்செல்லுகின்றது.</p> <p>ஸ்திர நிலையின்மை</p> <p>பெரும்பான்மை வாக்குகளால் அரசாங்கம் விழ்ச்சியுறக் கூடும். விசேடமாக, கூட்டணி அரசாங்கங்கள் நிலைதகு அமைச்சரவைகளைத் தொடர்ந்தும் வைத்திருப்பதில் இடர்களை எதிர்நோக்கலாம்.</p>
எயர்லேரி யுனாஸ்கோப்	<p>அனைவரையும் உள்ளடக்குதல்</p> <p>ஒரு பாராளுமன்ற முறைமை ஓர் ஆழமாகப் பிளவுற்ற சமூகத்தில் ஒரு பரந்த, அனைவரையும் உள்ளடக்கும் வகையிலான அரசாங்கத்தை உருவாக்கும் சாத்தியக்கூறை வழங்கலாம்.</p> <p>நெகிழ்ச்சித் தன்மை</p> <p>பெரும்பான்மையினரின் விருப்புரிமையை ஓர் அரசியல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் பிரதிபலிக்காவிடில் அரசாங்கத் தலைவரை எந்த நேரத்திலும் அகற்றலாம். பாராளுமன்றத்தின் ஆதரவை இழந்துவிட்ட, ஓர் அரசாங்கத் தலைவர் ஒரு புதிய தேர்தலுக்கான அழைப்பை விடுக்கலாம்.</p>	<p>உள்ளார்ந்த அதிகாரத் தனிவேறாக்கல் இல்லாமை</p> <p>நெருக்கமான உறவுநிலை காரணமாக பாராளுமன்றம் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்காமல் விடலாம். இதன்விளைவாக, அரசாங்கம் தாம் தோற்கடிக்கப்படுவோ மென்ற பீதி காரணமாகத் துணிச்சலான கொள்கைகளையும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் அறிமுகஞ்செய்ய ஆற்றலற்றதாக இருக்கலாம்.</p>

	பலங்கள்	சவால்கள்
மய்யுறுதி மய்யுறுதி	<p>மய்யுறுதி</p> <p>நிறைவேற்றுத் தலைவரின் அரசியல் இரத்து அதிகாரம் செயல்முறையை வேகங்குறைக்கும் அல்லது தடைசெய்யும் நிலை இல்லாமையால் சட்டவாக்கச் செயல்முறை மேலும் வேகம்பெறலாம்.</p>	
மய்யுறுதி மய்யுறுதி	<p>அனைவரையும் உள்ளடக்கும் தன்மை</p> <p>இது பகைமைச் சக்திகளிடையே ஓரளவிலான அதிகாரம் பகிர்வைச் சாத்தியமாக்கலாம். ஒரு கட்சி ஜனாதிபதி பதவியையும், வேறொரு கட்சி பிரதமர் பதவியையும் பெற்றுக்கொள்வதால், நிறுவன முறைமையில் இரு தரப்பினருமே பணியா வியங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். மிகச் சிறப்பான காட்சி நிலையொன்றில் இது ஏனைய இரு முறைமைகளினதும் வலுவான சில அம்சங்களை இணைக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம்.</p>	<p>இக்கட்டு நிலை</p> <p>ஜனாதிபதிக்கும் பிரதமருக்குமிடையிலான நிறைவேற்றுத்துறை மோதல் இடம்பெறக்கூடிய சாத்தியம் உள்ளது. விசேடமாக, கூடிவாழும் காலப்பகுதிகளில் ஜனாதிபதியும், பிரதமரும் வெவ்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கும்போது இது இடம்பெறலாம். கூடிவாழ்தல் செயல்முறையில் ஜனாதிபதியும், பிரதமரும் மக்கள்சார்பில் தாமே பேசும் அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்களென்று கூறும் சட்டநிலைத்தகவுள்ள உரிமைகோரலை முன்வைக்கலாம். (ஜனாதிபதி முறைமையை ஒத்தநிலையில்). இது ஏனைய இரு முறைமைகளினது சில சவால்களை ஒன்றிணைக்கலாம்.</p>

2.5 வேறுபட்ட அரசாங்க முறைமைகளின் வலுவான அம்சங்கள் மற்றும் சவால்கள் குறித்த காட்டிகளின் வரைவுள்ள முக்கியத்துவம்

ஒரு நாட்டின் அரசியல் வாழ்க்கைமீது, ஓர் அரசாங்க முறைமையின் தாக்கத்தை முன்கூறுவது ஒரு கடினமான பணியாகும். அந்த முறைமைகளின் பலம் மற்றும் சவால்கள் குறித்த பல்வேறு நூலாசிரியர்களின் வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்களை ஒன்றுசேர்க்கும் அட்டவணை 1 பல காரணங்களின் நிமித்தம் அவதானமாக வாசிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

முதலாவதாக, மேலே குறிப்பிட்டதுபோன்று, ஒவ்வொரு முறைமையினதும் வரைவிலக்கணம் குறித்த ஒரு பொதுவான இணக்கப்பாடு இல்லை. தற்போது ஒரு கலப்பு ∴ பகுதி - ஜனாதிபதி முறைமைகுறித்த மூன்று வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்கள் பொதுவாக உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் நாடுகளை வெவ்வேறு வகையாக வகைப்பிரிவுபடுத்துகின்றன. சில நாடுகள் இன்னமும் பாராளுமன்ற முறைமையைக் கொண்டவையாக அல்லது ஏல்வே அவதானித்தவாறு பகுதி - ஜனாதிபதி முறைமையைக் கொண்டவையாகக் கருதப்படுகின்றன. (அவுஸ்திரியா, அயர்லாந்து) அல்லது பகுதி - ஜனாதிபதி முறைமைக்குப் பதிலாக முறையே வரைவிலக்கணத்தைப் பொறுத்து ஜனாதிபதி முறைமையாகவே நோக்கப்படுகின்றன. (கொரியக் குடியரசு அல்லது தென்கொரியா). ஒவ்வொரு கருப்பொருளையும் எவ்வாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துவது என்பது தொடர்பிலான பொதுவான இணக்கப்பாடு இல்லையெனில், ஜனாதிபதி அல்லது பகுதி - ஜனாதிபதி ஆட்சிக் குழுக்கள் பிரச்சினைகளுக்கான சாத்தியவளங்களைக் கொண்டுள்ளனவா என்பது குறித்து நம்பிக்கையாக வாதிடுவது கடினமானதாகும்.

இரண்டாவதாக, ஜனாதிபதி முறைமைகள் தொகுதியினுள், பல்வேறு அளவுகளிலான ஜனாதிபதி அதிகாரங்கள் மற்றும் வகைப்பொறுப்புகள் உள்ளிட்ட வகையிலான ஜனாதிபதி ஆட்சி வகைகளிடையில் பாரிய பல்வேறுபட்ட தன்மைகள் ஒரு வகைப்பிரிவு குறித்துச் சிந்திப்பதும் - ஜனாதிபதி ஆட்சிக்காலத்தின் விளைவுகள் குறித்துப் பொதுமைப்படுத்த முயல்வதும் ஒரு வழுவள்ள காட்சியை வழங்கக்கூடும். அரசியல் விளைவுகள் குறித்துத் தெளிவப்படுத்துவதற்கு நிறுவனக் கட்டமைப்பின் விபரங்களமீதான அதிகரித்த கவனக்குவிப்பு அவசியமாகும்.

மூன்றாவதாக, ஒரு நிறுவன மாதிரியின்மீது மாத்திரம் கவனஞ்செலுத்தி (அரசாங்க முறைமை) ஒரு நாட்டின் நிலைதகவையும், ஸ்திரமான பயனுறுதியுள்ள ஓர் அரசாங்கத்துக்கான அதன் சாத்தியவளத்தையும் தீர்மானிப்பது, சில சந்தர்ப்பங்களில் தவறாக வழிநடத்துவதாகவும் அமையக்கூடும். உதாரணமாக- நெறிமுறைகளுக்குட்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் தனி அங்கத்தவர் பன்மைத்துவ தேர்தல் மாவட்டங்களைக்கொண்ட பாராளுமன்ற முறைமைகள் பல ஜனாதிபதி முறைமைகளைவிட அதிகமாக வெற்றியாளர் அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளும் அணுகுமுறையை ஊக்குவிக்கின்றன. உண்மையில், மேலே விபரிக்கப்பட்ட விடயங்களின் விளைவாக, அரசியல் நடத்தைமீது அரசாங்க முறைமைகளின் வகை

ஏற்படுத்தும் உண்மையான தாக்கம் குறித்த கருத்து வேறுபாடு நிலவுகின்றது. அதேவேளையில், சில ஆய்வாளர்கள், ஜனாதிபதி முறைமைகள் பாராளுமன்ற முறைமைகளைவிட அதிகூடுதலாகச் சரிந்துவிடும் மற்றும் சர்வாதிகாரப் போக்கிலான ஆட்சிக் குழுக்களை ஏற்படுத்தும் போக்குகளையும் கொண்டிருப்பதாக வாதிடுகின்றனர். ஏனையோர் இதற்கெதிரான வாதத்தை முன்னெடுக்கின்றனர். அதேவேளையில் ஏனைய சிலர் இத்தகைய எதுவிதத் தொடர்பும் இல்லையென்றும் வாதிடுகின்றனர்.

நான்காவதாக, தேசக் குறித்துரைப்பான சூழமைவுக்கும் மேலதிகமாக, தனிப்பட்ட செயற்பாட்டாளர்களும் முக்கியமானவர்களாவர். உதாரணமாக, ரஷ்யா - ஓர் இரட்டை நிறைவேற்றுத்துறை அமைப்பை, அதாவது ஜனாதிபதி மற்றும் பிரதமர் என்போரைக் கொண்டதாகும். போரிஸ் யெல்ட்சின் ஜனாதிபதியின் காலத்தில் சில பிரதமர்கள் அரசாங்கக் கொள்கைத் திசைமார்க்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய நிலை இருந்தபோதிலும், விளாடிமிர் புட்டின் பதவிக்காலத்தில் பிரதமர்கள் பெருமளவுக்கு அவரின் கொள்கைத் தீர்மானங்களையே நிறைவேற்றினர். அதன் விதிமுறையான கட்டமைப்பு நிலவியபோதிலும், அரசியல் விஞ்ஞானியான புட்டின் அரசாங்கத்தைக் கூடுதலாக ஜனாதிபதியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து ஒன்றாகவே கருதினார். புட்டின் பிரதமராகவும், டிமிட்ரி மெட்வெடேவ் ஜனாதிபதியாகவும் தெரிவுபெற்ற வேளையில், இந்த மதிப்பீடு மீண்டுமொரு தடவை மாற்றமடைந்தது. ரஷ்ய அரசியலமைப்புக்கு எதுவித திருத்தங்களும் இடம்பெறாமலே, தனிப்பட்ட செயற்பாட்டாளர்களின் அடையாளத்தைப் பொறுத்து உண்மையான நிறைவேற்று அதிகாரம் இடம்மாரியது.

ஐந்தாவதாக, அரசியலமைப்பு வரைவுகளை மேற்கொண்டோர் ஒரு மாதிரிக்கும் ஏனையவற்றுக்குமிடையில் தெரிவுகளை அவசியமாக மேற்கொள்ளுகின்றனர் என்பது உண்மையல்ல. யதார்த்த உலகில் அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் விவகாரம், ஒருவர் பாராளுமன்ற அல்லது ஜனாதிபதி முறைமையைத் தெரிவு செய்கின்றாரா என்பதன்றி, அவர் பயனளிக்கக்கூடிய ஒரு முறைமையையே தேடுகின்றார் என்பதாகும். அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு நாட்டில் நிலவும் நிறுவன முறைமைக்கான சூழமைவு, வரலாற்று மற்றும் குறியீடுகள் குறித்த காரணங்கள் உள்ளதோடு, மிகவும் குறித்துரைப்பான புறநடைச் சூழ்நிலைகளிலேயே ஒரு முறைமையிலிருந்து வேறொரு முறைமைக்கான ஆழமான மாற்றம் இடம்பெறுகின்றது.

3. செயல்நோக்கம் / வொதுப்பார்வை

ஒரு சட்டவாக்கச் சபையின் மூன்று அடிப்படையான கருமங்கள் பிரதிநிதித்துவம், சட்டவாக்கம் மற்றும் மேற்பார்வை என்பவையாகும். அரசியலில் மிகவும் உயர்வான பிரதிநிதித்துவ நிறுவனம் என்பதால், அது மிகச் சிறப்பான நிலையில், இது சமூகத்தின் போட்டியிடும் வேறுபடும் அபிப்பிராயங்களின் அரசியல் அரங்கமாகத் திகழுகின்றது. ஒரு போருக்குப் பிந்திய காட்சிப் பின்னணியில், முன்னர் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த குழுக்கள் வன்செயல் மற்றும் துவேஷத்தினிடத்தில் அரசியலை மையத்தளமாக வைத்துப் போராடுகின்றன. இத்தகைய ஒரு பின்னணியில், சட்டவாக்கச் சபையின் வடிவமைப்பு இப்பரிமாணத்துக்கு உதவி வழங்கலாம். பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை எடுத்துரைத்து, சீர்தூக்கிப்பார்த்து அவற்றுக்கு இடமளிப்பதன்மூலம் இதைச் செய்யலாம்.

அதிகரித்த நடைமுறை நோக்கில், அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பு அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் வேறுபடும் நலன்கள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளைக்கொண்ட பல்வேறு செயற்பாட்டாளர்களிடையே விட்டுக்கொடுப்புடன் கூடிய ஓர் இணக்கப்பட்டையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யலாம். விடயங்களைக் கெடுப்பவர்கள் மற்றும் வன்செயல் குற்றமிழைப்போர் உள்ளிட்ட வகையில் யுத்தத்துக்குப் பின்னரான பல நலன்பிரதிநிதிகள் தமக்கும் இடமளிக்கப்படவேண்டுமென்று கோருவர். இவ்வாறாக அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்போர் தொழில்நுட்பரீதியில் சாத்தியமான, அதிசிறப்பான அரசியலமைப்பை உருவாக்கமுடியாமல் போகலாம். ஆயினும், அவர்கள் கிடைக்கக்கூடிய அதிசிறப்பான அரசியலமைப்பு விட்டுக்கொடுப்பை ஈட்டிக்கொள்வதில் வெற்றியீட்டக்கூடும். அரசியல் கட்சிகளே பிரதானமாகப் பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெறுவதும், அவற்றின் தலைவர்களின் இலட்சியங்களுக்கு மேலதிகமாக அவர்களின் நலன்களே பாராளுமன்ற வடிவமைப்புச் செயல்முறையில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதே இதற்கான காரணமாகும். கட்சிகள் தேர்தல் முறைமைகுறித்து மாத்திரமன்றி, முழுப் பாராளுமன்ற வடிவமைப்பு சம்பந்தமாகவும், வெல்லுபவர் அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளும் மாதிரியொன்று குறித்துப் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடலாம். இது ஓர் எளிமையான பெரும்பான்மை பாரிய அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் வகையில் சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் வகையில் இடம்பெறலாம். ஒரு மத அல்லது கலாசார சிறுபான்மைக்

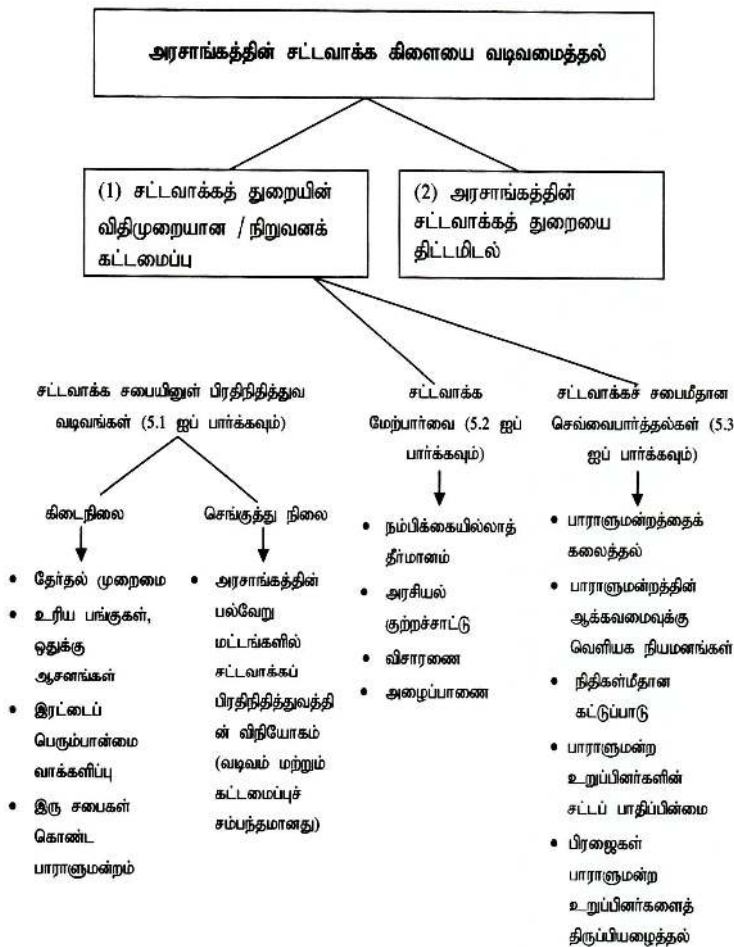
குழுவைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் கட்சிகள் ஒரு வித்தியாசமான வடிவமைப்பை விரும்பக்கூடும்.

எப்பொழுதும் அரசாங்கக் கட்டமைப்பில் பாராளுமன்றத்தின் பாத்ரிரங்குறித்த உயர்வான எதிர்பார்ப்புக்கள் நிலவுகின்றன. விசேடமாக, மிகவும் வலிமைமிக்க மத்திப்படுத்தப்பட்ட நிறைவேற்றுத்துறையின்கீழ், எதேச்சாதிகார ஆட்சியாளர்களின் கீழ் இன்னவற்ற மக்கள் வாழும் காட்சிநிலைகளில் ஒரு நிலைக்கு சட்டவாக்கச் சபையிடமிருந்து நிவாரணங்களுக்காகக் காத்திருக்கும் வேளைகளில் இதுவே உண்மைநிலையாகும். கணிசமான அளவிலான அதிகாரங்களைத் திரட்டிக்கொள்ளும் சட்டவாக்க சபைகள்குறித்து ஜனநாயகவாதிகள் பிரச்சினைகள் எதையும் எதிர்நோக்காதிருக்கக்கூடும். பேரம்பேசல், விட்டுக்கொடுப்பு மற்றும் வாக்கெடுப்பு என்பவை இடம்பெறும் தீர்க்காலோசனைக்கான இடமாக நோக்கப்படும் சட்டவாக்கச் சபையாகவே பாராளுமன்றம் கருதப்படுகின்றது.

எவ்வாறாயினும், அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்கக் கிளையொன்றை வடிவமைப்பதும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் ஒரு விடயமாகும். அரசியலமைப்புகளைத் தயாரிப்போர் ஓர் எளிமையான பெரும்பான்மை ஆட்சியின்கீழ் அமையக்கூடிய கட்டற்ற சட்டவாக்க அதிகாரம் போதிய அளவிலான பரதிநிதித்துவமில்லாத சிறுபான்மைக் குழுக்களுக்கு கொடுங்கோன்மை அச்சத்தை ஏற்படுத்தலாமென்றும் சிந்திக்கக்கூடும்.

அளவுகடந்த பூரண அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர், தனது எதிரிகளுக்குத் தீங்கிழைக்கும்வகையில் அந்த அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடுமென்பதை ஏற்றுக்கொண்டால், ஒரு பெரும்பான்மைக்கெதிராகவும் அத்தகைய குற்றச்சாட்டை ஏன் முன்வைக்கமுடியாது? மனிதர்கள் ஐக்கியத்தினாடாகத் தமது குணம்சங்களை மாற்றிக் கொள்வதில்லை, அவர்களின் பலத்தோடு, தடைகள்குறித்த அவர்களின் பொறுமை அதிகரிப்பதில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இதை என்னால் நம்பமுடியாது. எனக்குச் சமமான ஒருவருக்கு நான் மறுதலிக்கக்கூடிய ஓர் அதிகாரத்தை, அவர்களில் எத்தனைபேர் வேண்டிக்கொண்டபோதிலும் நான் ஒருபோதும் வழங்கமாட்டேன்”.

Aleyis de Tocqueville, "Tyranny & Majority" Chapter XV Book 1.
Democracym America

அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்கத் துறையைத் திட்டமிடல்

சட்டவாக்கம்

(6.1, 6.2 ஐப் பார்க்கவும்)

ஏனைய விடயப்பரப்புகள்

(6.3 ஐப் பார்க்கவும்)

- சட்டவாக்க அதிகாரம்
(பிரத்தியேக சட்டவாக்க
அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்தல்,
சட்டங்களைக்
கொண்டு வருவதை
மட்டுப்படுத்தல், ஜனாதிபதியின்
இரத்து அதிகாரங்கள்,
நீதிமுறைசார் மீளாய்வு
- அரசியலமைப்பைத் திருத்தும்
அதிகாரம்
- மன்னிப்பளித்தல் / பொது
மன்னிப்பு வழங்குதல்
- குறித்துரைப்பான அதிகாரிகளை
நியமித்தல்
- அவசரகாலநிலை பிரகடனம்
- யுத்தத்தைப் பிரகடனம் செய்தல்

5. நிறுவன வடிவமைப்பு விருப்புத் தெரிவுகள்

5.1 பாராளுமன்றத்தினுள் பிரதிநிதித்துவ வடிவங்கள்

ஒரு ஜனநாயகப் பாராளுமன்றத்தின் பணி மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதென்பது பொதுவாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஒரு பாராளுமன்றத்தின் வடிவமைப்பக் குறித்த கலந்துரையாடல்கள் பிரதிநிதித்துவத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்குகின்றன. எவ்வாறாயினும், பிரதிநிதித்துவம் என்பது வேறுபட்ட வடிவங்களில் இடம்பெறக்கூடும். அது பிரதிநிதியை ஒரு குறித்துரைப்பான பிரதேசத்துடனும், அதில் வாழும் மக்களுடனும் உறவினைப்புச் செய்யும்வகையில் புகோளரீதியிலான ஒன்றாகவிருக்கலாம். அது இனத்துவ, பழங்குடிக் கோத்திர அல்லது ஏனைய அடையாளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமையலாம். அது கட்சி அரசியல் சார்ந்ததாக அல்லது தெரிவுபெற்ற பாராளுமன்றம் பெண்களும், ஆண்களும் இடம்பெறுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் வர்ணிப்பு விபரங்கொண்டதாகவிருக்கலாம். பாராளுமன்றத்தின் வடிவமைப்பு நாட்டின் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்றுச் சூழலில் எத்தகைய பிரதிநிதித்துவ வடிவங்கள் அதிமக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பது சம்பந்தமான தெரிவுகளைப் பொறுத்ததாகும்.

சட்டவாக்க சபைப் பிரதிநிதித்துவம் தேசிய மட்டத்திலான ஒரு தனிச்சபையுடன் ஈட்டப்படலாம். இச்சபையினுள், ஒரு தனிக்கட்சி “வெற்றியாளர் அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளும்” தேர்தல் முறைமையொன்றின் துணையுடன் சிறுபான்மையினருக்கோ, பெண்களுக்கோ எதுவித ஆசனங்களையும் ஒதுக்கியளிக்காமல் பெரும்பான்மைக் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஓரங்கட்டல் காரணமாக மோதல்களை எதிர்கொண்ட, விசேடமாக பல்வகைமைகொண்ட ஒரு சமுதாயத்தினுள் இத்தகைய பிரதிநிதித்துவ வடிவம் நாட்டினுள் நிலவும் பல்வகைமையையோ, பல்வேறு நலன்களையோ சரியானமுறையில் பிரதிபலிப்பதில்லை.

அரசியலமைப்புக்களைத் தயாரிப்போர் பல்வேறு வழிமுறைகளில் சட்டவாக்க அதிகாரத்தில் திரட்சிநிலையகற்றலை மேற்கொள்ளக்கூடும். (அ) நாட்டின் வேறுபாடுகள் மற்றும் பல்வகைமை என்பவற்றை மேலும் ஆழமாகச் சிந்திப்பதைக் கட்டாயமாக்கும் ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் - இது பொதுவாக சிறுபான்மைக் குழுக்களுக்கு மேலும் சிறப்பான பிரதிநிதித்துவத்தைக் கட்டாயமாக்குதல்மூலம் மாத்திரமன்றி, சட்டவாக்கத்தின் கூருணர்வுமிக்க விடயப்பரப்புகளில் அவர்களின் பங்கேற்பைக் கட்டாயமாக்குதல் மூலம் அல்லது (ஆ)பொருத்தமான தேர்தல்

முறைமையுடாக தனிக்கட்சி அரசாங்கமொன்று ஏற்பட ஊக்கமளிக்காமை மூலம் செய்யப்படலாம். அரசியலமைப்புகளைத் தயாரிப்போர் விதிமுறையான திரட்சியகற்றலையும், பிரதிநிதித்துவத்தின் வேறுபடும் அம்சங்களுக்கு இடமளிக்கும் வாய்ப்பு நிலைமைகளையும் ஈட்டிக்கொள்ளலாம். (இ) கிடைநிலையான சட்டவாக்கத் துறையினுள் ஓர் இரண்டாவது சபையை உருவாக்குவதன்மூலம் அல்லது (ஈ)செங்குத்து நிலையாக, பிராந்திய சட்டவாக்கச் சபைகளை உருவாக்குவதன்மூலம் அரசாங்க மட்டங்களிடையே இதை ஈட்டிக்கொள்ளலாம்.

5.1.1 தேர்தல் முறைமையுடாகப் பிரதிநிதித்துவத்தை வடிவமைத்தல்

ஒரு தேர்தல் முறைமையின் பணி பிரஜைகளின் வாக்கைப் பாராளுமன்றத்தில் ஆசனங்களாக மாற்றியமைப்பதாகும். பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யும் இந்த முறைமைகளின் வடிவமைப்பு எந்தக் கட்சிகள் பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றன என்பதிலும், அவர்களின் ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை மொத்தமாக அவர்கள் பெற்ற வாக்குகளின் வீதாசாரத்தோடு எவ்வாறு பொருந்தியமைகின்றது என்பதையும் தீர்மானிப்பதில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. உதாரணமாக- வெற்றிநிலையை முதலில் காக்கும் முறைமைகள் (தொகுதிவாரித் தேர்தல் முறைமை) ஒவ்வொரு தேர்தல் மாவட்டத்திலும் ஓர் எளிமையான பெரும்பான்மை வாக்குகளால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தெரிவுசெய்யப்படுமிடத்து சிறுபான்மைக் கட்சிகள் உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாத நேரடி விளைவு ஏற்படுகின்றது. இந்தக் கட்சிகள் தேசத்தின் வாக்குகளில் 10 வீதத்தை அல்லது 20 வீதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டபோதிலும், நாடு முழுவதிலும் அவர்களுக்கும், ஏனைய கட்சிகளுக்கும் இதேவிதமாக ஆதரவு கிட்டும்போது பாராளுமன்றத்தில் அவர்களுக்கு ஓர் ஆசனங்கூடக் கிட்டாமல் போகலாம். இதற்கு நேரெதிராக, விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத்தினைப்படைவிலான தேர்தல் முறைமைகளில் பல கட்சிக் கூட்டணிகளை ஊக்குவிக்கும் பாராளுமன்றங்களில் பல அரசியல் கட்சிகள் ஆசனங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிப்பதனுடாக பல்வகைமைகொண்ட அபிப்பிராயங்களுக்கு ஆதரவை வழங்குகின்றன. மறுபுறத்தில், பெரும் எண்ணிக்கையிலான கட்சிகளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிட்டும்போது, ஆளுங்கட்சி பாராளுமன்றத்தில் நம்பிக்கையான ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்வது கடினமாகவிருக்கும். இதனால் சட்டங்களை ஆக்குவோர் தேவையான சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதற்கு அவசியமான இணக்கப்பாட்டு மட்டத்தை எட்டுவது மேலும் கடினமாகவிருக்கலாம். ஆகவே, விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஊக்குவிக்கும் தேர்தல் முறைமைகள் ஓரளவுக்குப் பிரதிநிதித்துவத்தையும், பயனுறுதித்தன்மையையும் சமனிலைப்படுத்தவேண்டியிருக்கும். எப்பொழுதும் அவை பிரதிநிதித்துவம் சம்பந்தமான ஓர் அதிகுறைவான ஆரம்பத்தகுதிநிலையில் தங்கியிருக்கவேண்டி ஏற்படும். இந்த ஆரம்பநிலை பரந்த பிரதிநிதித்துவமென்ற அதன் ஆரம்ப நோக்கத்தை இல்லாமற்செய்யாத வகையில் கவனமாக நிர்ணயிக்கப்படுதல் வேண்டும். இல்லையேல் துருக்கியில் (2002) இடம்பெற்றதுபோன்று 10 வீதமென்னும் ஆரம்பத் தகுதிநிலை பாரிய பெரும்பான்மையான கட்சிகளை ஒதுக்கிவைத்துவிடும். இது மொத்த வாக்குகளில் 46 வீதமானதாகும்.

இதற்கு எதிரான தீவிரநிலையாக, இஸ்ரேலில் 2 வீதமாகிய ஆரம்பத் தகுதிநிலை காரணமாக (1992 வரை இது 1 வீதமாகவும், 2006 வரை 1.5 வீதமாகவும் அமைந்திருந்தது). 10 கட்சிகள் .. (120 அங்கத்தினர்கொண்ட நெஸெட்டில்) பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது. இது ஒரு நிலையான அரசாங்கத்தை நிறுவுவதில் தீவிர சவால்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. இந்த வேறுபாடுகள் முறையே விகிதாசாரத்தினால் மாத்திரம் ஏற்படுவையல்ல. மாறாக, அவை கட்சிகளின் வரலாற்றுச் சூழமைவு மற்றும் தெரிவுசெய்யப்படும் தேர்தல் முறைமைகள் என்பவற்றில் தங்கியுள்ள விடயங்களாகும்.

5.1.2 ஒதுக்கு ஆசனங்கள்

பாராளுமன்றத்தில் சிறுபான்மையோர் மற்றும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான வேறொரு வழி ஒதுக்கு ஆசனங்களை அல்லது உரிய பங்குகளை (கோட்டா) அறிமுகஞ் செய்வதாகும். இதன்மூலம் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ஆசனங்கள் குறித்துரைப்பான சிறுபான்மையினங்களுக்கு .∴ பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. இவை கொலம்பியாவிலிருந்து (கறுப்பின ஜனசமூகங்கள்) குரோஷியா (இனத்துவ சிறுபான்மையோர்), இந்தியா (அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட கோத்திரக் குடியினர் மற்றும் சாதியினர்), ஜோர்தான் (கிறிஸ்தவர்களும் சேர்க்காஸியர்களும்), நைகர் (துவாரெக்) மற்றும் பாகிஸ்தான் (பெண்களும் முஸ்லீம் அல்லாதோரும்) வரையிலான பல்வகைமைகொண்ட நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த ஒதுக்கு ஆசனங்களுக்கான பிரதிநிதிகள் வழமையான வழிகளிலும் . சில சந்தர்ப்பங்களில் தேர்தல் சட்டத்தில் .∴ அமைப்பியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிறுபான்மை ஜனசமூக அங்கத்தவர்கள் மாத்திரமே தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்⁹. பாகிஸ்தானின் அரசியலமைப்பின் 51 ஆம் உறுப்புரை பாராளுமன்றத்தில் ஒதுக்கு ஆசனங்களின் அரசியலமைப்புப் பின்னணியையும், அனைத்துமடங்கும் தேர்தல் திட்டத்தினுள் அவற்றின் ஒருங்கிணைப்பையும் எடுத்து விளக்குகின்றது.

பெட்டி: 4 - பாகிஸ்தான் தேசிய அரசுப் பேரவையில் ஒதுக்கு ஆசனங்கள்பாகிஸ்தான் அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 51 - தேசிய அரசுப் பேரவை

1. தேசிய அரசுப் பேரவையில் பெண்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் அல்லாதோருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்கள் உள்ளடங்கலான முன்னூற்று நூற்பத்திரண்டு அங்கத்தவர்களுக்கான ஆசனங்கள் இருத்தல் வேண்டும்.
2. வாசகம் (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேசிய அரசுப் பேரவையின் ஆசனங்கள், வாசகம் (2A) இல் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள் தவிரந்தவகையில், பின்வரும் முறையில் ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்கும், சமஷ்டி அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் வரும் கோத்திரக்குடிப் பிரதேசங்கள் மற்றும் சமஷ்டித் தலைநகர் என்பவற்றுக்கிடையே ஒதுக்கியளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

	பொதுவான ஆசனங்கள்	பெண்கள்	மொத்தம்
பலூச்சிஸ்தான்	14	3	17
வட- மேல் எல்லைப்பற்றி மாகாணம்	35	8	43
பஞ்சாப்	148	35	183
சிந்து	61	14	75
சமஸ்தி நிர்வாக கோத்திரக்குடி பிரதேசங்கள்	12	-	-
சமஸ்தித் தலைநகர்	2	-	-
மொத்தம்	272	60	332

(2A) வாசகம் (1A) இல் குறிப்பிடப்பட்ட ஆசனங்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேலதிகமாக, தேசிய அரசுப் பேரவையில் முஸ்லீம்கள் அல்லாதோருக்கான பத்து ஒதுக்கு ஆசனங்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

4. தேசியப் பேரவைக்கான தேர்தல் நோக்கங்களுக்காக -

- அ. பொதுவான ஆசனங்களுக்கான தேர்தல் தொகுதிகள் தனி அங்கத்தவர் ஆட்புலத் தேர்தல் தொகுதியாகவிருத்தல் வேண்டும் என்பதோடு, இத்தகைய ஆசனங்களை நிரப்பும் அங்கத்தினர்கள் சட்டத்தின் பிரகாரம் நேரடியாக, மக்களின் சுதந்திரமான வாக்குகளால் தெரிவுபெறுதலும் வேண்டும்.
- ஆ. வாசகம் (1A) இன்கீழ் முறையே மாகாணங்களுக்கு ஒதுக்கியளிக்கப்பட்ட ஆசனங்கள் விடயத்தில், பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சகல ஆசனங்களுக்கும் ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒரு தனித் தேர்தல் தொகுதியாக அமைதல்வேண்டும்.
- இ. முழுத்தேசமும் முஸ்லீம் அல்லாதோருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களுக்கான தேர்தல் தொகுதியாக அமைதல் வேண்டும்.
- ஈ. வாசகம் (1A) இன் கீழ் மாகாணங்களுக்கென ஒதுக்கியளிக்கப்பட்ட ஆசனங்களை நிரப்பும் அங்கத்தினர்கள் சட்டப் பிரகாரம் இயைபுள்ள மாகாணத்திலிருந்து ஒவ்வொரு கட்சியும் தேசியப் பேரவையில் பெற்றுக்கொண்ட பொதுவான ஆசனங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையினைப்படையில் கட்சி வேட்பாளர் நிரலிலிருந்து விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைமையினூடாகத் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
- உ. முஸ்லீம் அல்லாதோருக்கென ஒதுக்கியளிக்கப்பட்ட ஆசனங்களை நிரப்பும் அங்கத்தினர்கள் சட்டப் பிரகாரம் ஒவ்வொரு கட்சியும் தேசியப் பேரவையில் பெற்றுக்கொண்ட பொதுவான ஆசனங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையினைப்படையில் கட்சி வேட்பாளர் நிரல்களிலிருந்து விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைமையினூடாகத் தெரிவுசெய்யப்படுதல் வேண்டும்.

ஒதுக்கு ஆசனங்களின் பயனுள்ளதன்மை குறித்த அபிப்பிராயங்கள் வேறுபடுகின்றன. ஒருபுறத்தில் அது சிறுபான்மைக் குழுக்களின் வரன்முறையான நன்மையாகக் கருதப்படுகின்றது, மறுபுறத்தில் ஒதுக்கு ஆசனங்கள் பெரும்பான்மை ஜனத்தொகையினரிடையே அதிருப்தியுணர்வுகளை ஏற்படுத்தி, வேறுபடும் கலாசாரக்குழுக்களிடையே அவநம்பிக்கையை உருவாக்கக்கூடுமென்பதால், வெளிப்படையாகத் தேர்தல் முறைமையைத் தந்திர நோக்கங்களுக்காகக் கையாளாமல், ஒரு பிரதிநிதித்துவப் பாராளுமன்றத்தை உருவாக்கக்கூடிய கட்டமைப்புகளை வடிவமைக்கலாமென்ற வாதம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

5.1.3 வேட்பாளர்களின் உரிய பங்குகள் (Quotas)

வேட்பாளர் உரிய பங்குகள் என்பவை பொதுவாகப் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கும்வகையில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இவை தேர்தல்களில் போட்டியிடும் பெண்களின் அதிகுறைவான விகிதாசாரத்தைக் குறித்துரைக்கின்றன. வேட்பாளர் உரிய பங்குகள் தேர்தல் சட்டங்களில் மிகவும் பிரத்தியட்சமாக விதிமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும் அரசியலமைப்பில் அது இடம்பெறவில்லை.

5.1.4 இரட்டைப் பெரும்பான்மை வாக்களிப்பு

அதன் ஆக்கவமைப்புக்கும்பால், பாராளுமன்றத்தினுள் வாக்களிப்புச் செயல்முறையை வடிவமைப்பது, குறிப்பாகக் கரிசனைக் கூருணர்வுமிக்க மொழி, கலாச்சாரம் போன்ற விடயங்களில் சிறுபான்மையினரின் செல்வாக்கை உறுதிசெய்யக்கூடும். அரசியலமைப்பு ஒரு சாதாரண பெரும்பான்மை வாக்குகளை அவசியப்படுத்துவதோடு, அப்பெரும்பான்மையினுள் அந்த விவகாரம் சம்பந்தமாக விவாதத்தில், கலந்துகொள்ளும் சிறுபான்மையினரில் ஒரு பெரும்பான்மையையும் கோரக்கூடும். இரட்டைப்பெரும்பான்மை வாக்காளிப்பு சிறுபான்மையினங்களுக்கு சாதாரண பெரும்பான்மை ஆட்சி விடயங்களுக்கெதிரான இரத்து அதிகாரத்தை வழங்குகின்றது.

பெட்டி 5: முன்னாள் யூகோஸ்லாவிய மசிடோனியக் குடியரசில் இரட்டைப் பெரும்பான்மை வாக்களிப்புக் கருப்பொருள்

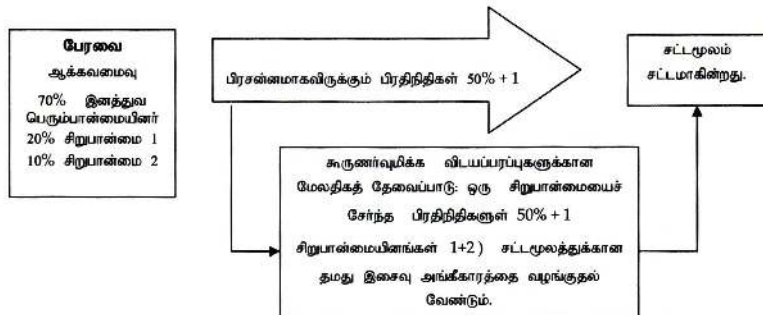
பாராளுமன்றத்தில் இரட்டைப் பெரும்பான்மை வாக்களிப்பு

மசிடோனியாவின் அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 69(2)

கலாச்சாரம், மொழிப் பண்பாடு, கல்வி, தனிநபர் ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் சின்னங்களின் பயன்பாடு என்பவற்றை நேரடியாகப் பாதிக்கும் சட்டங்கள் விடயத்தில் பிரசன்னமாகவிருக்கும் பிரதிநிதிகளின் பெரும்பான்மை வாக்கின்மூலம் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளுவதோடு, மசிடோனியாவின் மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் இல்லாத ஜனசமூகங்களைச் சேர்ந்த, பிரசன்னமாகியிருக்கும் அங்கத்தினர்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளும் இதற்குக் கட்டாயமாக அவசியமாகும். இந்த ஏற்பாட்டின் பிரயோகம் ககுறித்த ஏதாவது பிணக்கு, ஜனசமூகங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் குறித்து குழுக்களால் தீர்வு காணப்படுதல் வேண்டும்.

5.1.5 இரு சபைகளைக்கொண்ட யாராளுமன்றம்

பாராளுமன்றத்தில் வேறுபட்ட வடிவங்களிலான பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு இடமளிக்கும்வகையில் அரசியலமைப்புச் சிற்பிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வேறொரு விருப்புத் தெரிவு இரு சபைகளைக்கொண்ட சட்டவாக்கப்

பேரவையைத் தாபிப்பதாகும். முதலாவது சபையில் - கீழ் சபை, காங்கிரஸ் அல்லது பேரவை - அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் பிரதிநிதித்துவம் விகிதாசாரப்படியும், ஜனத்தொகை அடிப்படையிலும், ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் (மிகச் சிறப்பான நிலையில்) ஒரே எண்ணிக்கையிலான பிரஜைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முறையிலும் அமைந்திருக்கையில், வர்க்க, ஆட்புல அல்லது நலன்குழுக்களின் பிரதிநிதித்துவம் வழமையாக இரண்டாவது சபை - மேல் சபை அல்லது செனட் - அமையப்பெறும் கோட்பாட்டின்மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்துகின்றது. இரு சபைகளைக்கொண்ட ஒரு உலகளாவிய ரீதியில் பாராளுமன்றம் சுமார் 80 நாடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான அரசியலமைப்பு மாதிரியாகும்.

வரலாற்றுரீதியாக, அரசியலமைப்புச் சிற்பிகள், பிரபுக்களினதும், சாமானியர்களதும் நலன்களைத் தனிவேறாகப் பிரிக்கும் நோக்கத்துக்காக இரு சபைகளைக்கொண்ட முறைமைகளை அறிமுகஞ்செய்தனர். ஐக்கிய இராச்சியத்தின் (ருமு) இரண்டாவது சபையாக பிரபுக்கள் சபை அத்தகைய இருபுடைத்தன்மையை எடுத்துவிளக்குகின்றது. பல தசாப்தகாலங்களாக பிரித்தானிய அரசாங்கம் இச்சபையை ஏறக்குறைய ஒரு மதியுரைச் சபையாக நிலைமாற்றம் செய்து, அதன் அதிகாரங்களைத் தீவிரமாகக் குறைத்துள்ளது என்பதும் உண்மையாகும். ஐக்கிய இராச்சியத்துக்கு மேலதிகமாக, சில நாடுகளில் (உ-ம்: லெசொத்தோ) இன்னமும் பகுதி "மேட்டுக் குடிசார்" இரண்டாவது சபை உள்ளது.

சமீபத்தில் இரண்டாவது சபைகள் சிலகுறிப்பிட்ட சமூகக் குழுக்களுக்கான ஒதுக்குப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு இடமளித்துள்ளன. உதாரணமாக- போட்ஸ்வானாவின் மரபுரீதியான இனத்துவக்குழுக்களில் தெரிவு செய்யப்பட்டு, நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் இனத்தலைவர்களின் சபையை ஆக்குகின்றனர். இதற்கு வரைவுள்ள சட்டவாக்க அதிகாரங்களே இருந்தபோதிலும் கோத்திரக்குடி விடயங்களிலும் உத்தேச அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களிலும் பாராளுமன்றம் அத்தோடு கலாந்தாலோசனை

நடாத்தவேண்டும். மொரோக்கோவில் தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் கைத்தொழில், விவசாயப் பிரதிநிதிகள் இரண்டாவது சபையின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கினராக அங்கத்தினர்களைத் தெரிவு செய்கின்றனர். அயர்லாந்தில் கலாசார, கல்வி, விவசாய, உழைப்பாளர், கைத்தொழில் மற்றும் வர்த்தகத் துறைகளையும் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டாவது சபையின் 70 வீதமான அங்கத்தினர்களைத் தெரிவு செய்கின்றனர். மாலாவியில், இரண்டாவது சபையின் முன்றிலொரு பங்கினரான உறுப்பினர்கள் முறையே மாவட்டங்களில் இனத்தலைவர்களின் அமைப்பினால் தெரிவு பெறுவதோடு, மேலுமொரு முன்றிலொரு பங்கினர் நலன்குழுக்கள் (பெண்கள், அமைப்புகள், அங்கவீனர்கள், சுகாதாரம், கல்வி, பண்ணைத்தொழில், வியாபாரத்தொழில் துறைசார் தொழிற்சங்கங்கள்) மற்றும் சமூகம் (பிரபல மதிப்புக்குரிய நபர்கள்) மற்றும் மதம் என்பவற்றின் நிரலிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்படுகின்றனர்.

எவ்வாறாயினும், உலகெங்கும் இரண்டாவது சபைகளில் ஆட்புல அலகுகளே பெரிதும் அதிக அளவில் காணப்படும் பிரதிநிதித்துவத் தளங்களாகவுள்ளன. சகல சமஷ்டி, இரு சபை கொண்ட அரசுகளிலும் அரசு, மாகாணங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களிலான பிரதிநிதித்துவம் இரண்டாவது சபையில் அங்கத்துவத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது. ஒற்றையாட்சி அரசுகளில் ஏறத்தாழ நான்கிலொரு பங்கானவற்றில் இந்த நிலையே உண்மையாகக் காணப்படுகின்றது.

சமீபவருடங்களில் பல நாடுகள் தமது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக ஓர் இரண்டாவது சட்டவாக்க சபையை அறிமுகஞ்செய்துள்ளன (செக் குடியரசு, போலந்து). அதேவேளையில், அநேக நாடுகள் தமது இரண்டாவது சபைகளை நீக்கியுள்ளன (குரோஸியா, கிரீஸ்தான், செனிகல்) இவ்வாறாக, இரண்டாவது சபையொன்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா மற்றும் அத்தகைய இரண்டாவது சபை ஒரு பொருத்தமான வடிவமைப்பு விருப்பத் தெரிவாக அமையுமா என்பவை மீண்டும் நாடுகளின் குறித்துரைப்பான குழமைவுகளைப் பொறுத்த விடயமாகும்.

இரு சபைகள் கொண்ட பாராளுமன்றமொன்றை வடிவமைக்கையில் இரண்டாவது சபையொன்றினூடாக வேறுபடும் நலன்களுக்கான நிலைப்போன பிரதிநிதித்துவத்தைப் பயனுறுதியுடன் வழங்குவதாயின், இரண்டு அளவுகோல்களைக் கவனத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அவை முதலாவதாக, இரண்டாவது சபைக்கான அங்கத்தவர் தெரிவு சம்பந்தமாக அரசியலமைப்பு வழங்கிநிற்கும் உருவரைக் குறிப்பான வழிமுறைகள் மற்றும் இரண்டாவதாக, இரண்டாவது சபைக்கு அரசியலமைப்பு ஒப்படைக்கும் அதிகாரங்களும், ஆற்றல்களும் என்பவையாகும். இரு சபைகளுக்கும் ஒரேவிதமான தேர்தல் முறைமை பொருந்துமாயின், இரண்டாவது சபை வெறுமனே முதலாவது சபையிலுள்ள பெரும்பான்மைக்கு வலுச்சேர்ப்பதாக அமையும். சமகாலத்தில் தேர்தல் இடம்பெற்றால் இதன் சாத்தியநிலை மேலும் அதிகமாகும். இவ்வாறாக, அர்த்தமுள்ள சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் திரட்சிநிலையகற்றல் இரண்டாவது சபைக்கான ஒரு தனிச்சிறப்பான தெரிவுமுறையைக்கோரி நிற்கின்றது. அரசியலமைப்பினால் இரண்டாவது சபைக்கு ஒப்படைக்கப்படும் உண்மையான அதிகாரங்கள் சட்டவாக்கத் திரட்சிநிலையகற்றலின் அளவையும் தீர்மானிக்கின்றன. இரண்டாவது சபையின் அதிகாரங்களைக் கணிப்பீடுசெய்கையில், இந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் ஏனைய கிளைகளோடு ஒப்பிடுகையில் அதன் அதிகாரங்களமீது கவனம் செலுத்தாமல்,

(உதாரணமாக- அமெரிக்க செனட் சபை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், மற்றும் ஏனைய நிறைவேற்றுநர்களின் நியமனங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குகின்றது) ஒரு சட்டமூலத்தை நிறைவேற்றுவதில் அல்லது அரசியலமைப்பைத் திருத்துதல் போன்ற சட்டவாக்கக் கருமப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதில் இரண்டாவது சபையின் தரம்சார் ஈடுபாட்டிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகின்றது.

அட்டவணை 2: ஓர் இருசபை அல்லது ஒரு சபை யாராளுமன்றத்துக்கான நியாய விளக்கங்கள்

இரு சபை யாராளுமன்றம்	இரு சபை யாராளுமன்றம்
<ul style="list-style-type: none"> ■ மாற்றுப் பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு ஒரே நிறுவனக் கூரையின்கீழ் இடமளிப்பதற்குப் பதிலாக, பிரதிநிதித்துவ வடிவங்களை அதிகரிக்கின்றது அல்லது மேலும் வசதியான மற்றும் நெகிழ்ச்சியான நிறுவனத் தீர்வை வழங்கலாம். ■ திடீர் உள உந்துதல்கள் காரணமாகப் பிறக்கும் அவசரமாக வரையப்பட்ட சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைத் தடுத்து அதிகரித்த தீர்க்காலோசனை மற்றும் மேலதிக மீள்பார்வை என்வற்றை அனுமதிக்கலாம். ■ சாதாரண பெரும்பான்மைக் கொடுங்கோன்மையைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். ■ நிறைவேற்றுத்துறைமீதான அதிகரித்த மேற்பார்வைக் கட்டுப்பாட்டை வழங்கலாம். ■ சக்திமிக்க நலன்களுக்கு இசைவான முறையில் பிரதமலிப்பைக் காண்பிக்கலாம். இந்த முறைமையில் இடம்பெறுவதுபோன்று, அதிகாரம் பிரிக்கப்படுகையில் சக்திமிக்க நலன்களுக்காகப் பரப்புரை மேற்கொள்வோர் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்த தலைவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். 	<ul style="list-style-type: none"> ■ சட்டவாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அங்கத்தினர்கள் அது நிறைவேறாவிடில் அல்லது பிரஜைகளின் நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டால், மற்றச் சபைமீது குற்றஞ் சுமத்த முடியாதென்பதால் அதிகரித்த வகைப்பொறுப்பை வழங்கலாம். ■ உத்தேச சட்டவாக்கத்தை மேலும் வினைத்திறனுடன் நிறைவேற்றலாம். ■ முக்கியமான நிகழ்ச்சி நிரல்களை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் சிக்கலற்ற சட்டங்களை அனுமதித்து, அளவுக்கதிகமான விட்டுக்கொடுப்புகளுடாக அவை உரங்கெடுவதைத் தவிர்க்கலாம். ■ பிரசன்னமாகவிருக்கும் அங்கத்தினர் தொகை குறைவென்பதால் மக்களின் கண்காணிப்புக்கு இலகுவானதாயிருக்கலாம். ■ ஒரு சபை முறைமைகளின் ஒளிவுமறைவின்மை சக்திமிக்க நலன்களின் பரப்புரையின் செல்வாக்கைக் குறைத்துவிடலாம்.

இரண்டாவது சபைக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்தல்

பிரதானமாக இரண்டாவது சபைக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் நான்கு விதிமுறைகள் உள்ளன.

1. உப - அலகுகளின் (மாநிலங்கள் அல்லது பிராந்தியங்கள்) மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் அந்த அலகுகளின் பிரதிநிதிகள் பல நாடுகளில் இரண்டாவது சபையை ஆக்குகின்றனர் (ஆர்ஜன்ரீனா, அவுஸ்திரேலியா, இந்தோனேசியா, இத்தாலி, நைஜீரியா, சுவீட்சலாந்து, அமெரிக்கா). நேரடித் தேர்தல்கள் இரு வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக - நைஜீரியாவின் அரசியலமைப்பு உப- அலகுகளை மூன்று செனட் தேர்தல் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கின்றது. ஒவ்வொரு தேர்தல் தொகுதியிலும் அதிகூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளர் செனட் அங்கத்தவராகின்றார். இதற்கு நேரெதிராக, அவுஸ்திரேலியாவில் மக்கள் ஒரு விகிதாசார முறைமையினூடாக ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் ஆறு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்கின்றனர். அதிகூடிய வாக்குகளைப் பெற்ற ஆறு வேட்பாளர்கள் செனட் சபை அங்கத்தவர்களாகின்றனர்.
2. பல நாடுகளில் உப- அலகுகளின் சட்டவாக்கச் சபைகள் இரண்டாவது சபைக்கான பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்கின்றன. (அவுஸ்திரேலியா, எதியோப்பியா, இந்தியா) இங்கும் இரு வித்தியாசமான மாறுபாடுகள் உள்ளன. சிலநாடுகளில், உப-அலகின் சட்டவாக்கச் சபையில் பெறப்படும் பெரும்பான்மை வாக்குகள் இரண்டாவது சபையின் அங்கத்தினர்களைத் தீர்மானிக்கின்றன. இதன்விளைவாக உப-அலகின் சட்டவாக்கச் சபையிலுள்ள பெரும்பான்மைக் கட்சிகள் (தனிமையாக அல்லது ஒரு கூட்டணியாக) பிரத்தியேகமாகத் தமது அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யலாம். சில நாடுகள், விகிதாசார முறையொன்றைப் பிரயோகிப்பதனூடாக இத்தகைய விளைவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுகின்றன. உப- அலகின் சட்டவாக்கச் சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ள அரசியல் கட்சிகள் தமது வேட்பாளர்களைத் தெரிவுசெய்கின்றன. இவர்கள் பின்னர் இரண்டாவது சபையில் உப-அலகைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். (உ-ம்: ஒல்வோர் உப-அலகும் இரண்டாவது சபையில் மூன்று அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தால், உப-அலகின் சட்டவாக்கச் சபையின் மூன்று பலம்வாய்ந்த கட்சிகள் தெரிவுக்குத் தகைமை பெறுகின்றன). பிரான்ஸ் இதேவிட மாறுபட்ட ஒரு முறையைக் கொண்டுள்ளது. முறையே அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களிலுள்ள சட்டவாக்கப் பேரவைகள் (தேசிய மட்டம், திணைக்களங்கள், பிராந்தியங்கள் மற்றும் மாநகரசபை மட்டம்) செனட் சபை அங்கத்தினர்களைத் தெரிவு செய்கின்றன. உண்மையில், 95 வீதமான தேர்தல் தொகுதி அங்கத்தவர்கள் மாநகரசபை மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.
3. இன்னும் வேறுசில நாடுகளில் மாநில அரசாங்கங்களே இரண்டாவது சபையின் உறுப்பினர்களை நியமிக்கின்றன. (உ-ம்: ஜெர்மனி)
4. மாநில அரசாங்கங்கள் பெயர்குறித்து நியமிப்பதனடிப்படையில் மத்திய அரசாங்கங்கள் இரண்டாவது சபைக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கின்றனர் (உ-ம்: கனடா)

இரண்டாவது சபைக்கு உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்யும் பல்வேறு வழிமுறைகள் அங்கத்தினர்களின் விசுவாசநிலையைப் பிளவுபடுத்தலாம். உறுப்பினர்கள் எவரின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர் அல்லது அங்கத்தினர்கள் எவரின் நலன்களைப் பிரதிபலிப்பதாக மக்கள் நோக்குகின்றனர் என்பதே இயைபுள்ள கேள்வியாகும்.

1. இரண்டாவது சபையின் நேரடியாகத் தெரிவுபெறும் உறுப்பினர்கள் உப-தேசிய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகவன்றி, மக்களின் பிரதிநிதிகளாகவே செயற்படக்கூடும். இவ்வாறாக, இவர்கள் கூட்டுப் பிராந்திய நோக்கங்களை வகுத்தமைக்க முடியாதவர்களாகவும், தமது அரசியல் கட்சிகளின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் விருப்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும்.
2. இதற்கு நேரெதிராக, உப - சட்டவாக்க அலகிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்படும் அங்கத்தினர்கள் அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் உப-தேசிய அரசாங்கத்துடன் ஒரு நிறுவன உறவிணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுகின்றனர். இந்த இணைப்பு உறுப்பினர்கள் பிராந்திய, தேசிய நலன்கள் இரண்டக்குமே ஆதரவு வழங்க உதவுகின்றது. இருப்பினும், இரட்டைப் பணிப்பாணைகள் இரட்டைப் பொறுப்புக்களுக்கு இட்டுச்செல்லுகின்றன. இது உறுப்பினர்களின் பயனுறுதித் தன்மையை மட்டுப்படுத்தலாம். இது இரு நலன்களையும் பாதிப்புறச்செய்யலாம். இரண்டாவது சபையின் ஆக்கவமைவினூடாக உள்வூராட்சியுடன் வலுவான உறவிணைப்புகளை உருவாக்குதல் தேசிய மட்டத்தில் உள்வூராட்சியின் இயைபுநிலையை வலுப்படுத்தலாம்.
3. மாநில அரசாங்கங்கள் இரண்டாவது சபைக்கான உறுப்பினர்களை நியமித்து அறிவுறுத்துவார்களாயின், அவர்கள் முதனிலையாக அந்த அரசாங்கங்களின் கருத்துகளையே பிரதிநிதித்துவம் செய்து, அதிகாரத்துவவாதிகளாகவே நடந்துகொள்வார்களன்றி, மக்களின் பிரதிநிதிகளாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.
4. தேசிய அரசாங்கங்கள் இரண்டாவது சபைக்கான நியமனங்களைச் செய்யும்போது அவர்கள் உப-அலகுகளின் பேச்சாளர்களென்னும் அரசியல் நம்புதகவை இழந்துவிடுவர். தேர்தல் தொகுதி மக்களும், மாநில அரசுகளும் இவர்களைத் தேசிய அரசாங்கத்தின் வெறும் ஏஜெண்டுகளாகவே நோக்குவர்.

மேற்படி முறைமைகளின் இலாபத்திற்கான ஆகுசெல்வை கவனித்து மேற்படி முறைமைகளின் கலவையை பல்வேறு அளவுகளில் சிலநாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முதலாவது சபை வேறு வகையான பிரதிநிதித்துவத்தை எதிர்பார்த்தால், அதற்கு வித்தியாசமாக பிரதேச அரசாங்கங்களால் நேரடியாகவே இரண்டாம் சபைக்கு தெரிவு செய்யப்படுவதாயின் அவ்வாறு தேர்தல் தொகுதிகளை ஒதுக்கும்முறை மிக தெளிவாக அமைய வேண்டும். தனது அளவையோ அல்லது சனத்தொகையையோ கருத்திற்கொள்ளாது ஒவ்வொரு பிரதேச அரசாங்கங்களும் அனேகமாக ஒரே பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கையை நியமிக்கின்றனர். இவ்வாறாக இரண்டாவது சபைக்கு பிரதிநிதிகளை நியமித்தல்

தேசிய மட்டத்தில் சட்டவாக்க நடவடிக்கைக்கு அவசியமான ஐனநாயக கோட்பாடுகளுக்கு பொருந்தாது என அனேகமான திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் சமமான நிலைமையில் பிரதிநிதித்துவம் அமைய வேண்டுமென்பது பொதுவான அங்கீகாரமாகும். உதாரணமாக சுவிற்சலாந்தின் மிகச் சிறந்த பன்ரனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் செற்சபை உறுப்பினர்கள் 23 பேருக்கு (சனத்தொகையின் 20% பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்) சட்டவாக்கச் சபையின் எந்தவொரு தீர்மானத்திற்கும் எதிராக கருதுகோலின் அடிப்படையில் இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும்.

இரண்டாம் சபைக்கு சட்டவாக்க ஆற்றலை ஒப்படைத்தல் சட்டவாக்க நடவடிக்கையில் பங்குபற்றல்

சட்டவாக்கச் சபையின் பிரதிநிதித்துவ முறையை மேம்படுத்துவது இரண்டாம் சபையை உருவாக்குவதன் ஒரு காரணமாக அமைகின்றபடியால் ஒரு பிரச்சினை எழுகிறது. அதாவது, முதலாவது சபைக்கும் இரண்டாவது சபைக்குமிடையே நிலவக்கூடிய பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் அரசியலமைப்பு எவ்வாறு துலங்குவது? ஓர் சட்டம் இயற்றப்படும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தக்கூட ஓர் நிறுவனமாக அரசியலமைப்பைத் திட்டமிடுவதா? விசேட சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு இடமளிப்பதா? அல்லது, தீர்மானங்களுக்கு தடைசெய்ய முடியாதவாறு ஆலோசனை வழங்கும் நிலைமையை மாத்திரம் வழங்குவதா? அனேகமான நாடுகளில் சட்டத்தை உருவாக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு இரண்டாவது சபையும் உள்ளடக்கப்படும். இது ஆற்றுப்படுத்தல் மட்டத்தில் சட்டங்களை இயற்றுவதைத் தாமதிப்பதற்கு அல்லது இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தலாம். சில அரசியலமைப்புக்கள்மூலம் ஓர் சட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அனேகமாக மாகாண அரசாங்கங்கள்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சட்டங்களுக்கே இது பொருந்தும் (தென்னாபிரிக்கா). ஆனால் நிதிச்சட்டம் அல்ல.

இரண்டாம் சபைக்கு ஒட்டுமொத்த இரத்து அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கோ அல்லது சட்டங்களை தாமதிக்கும் அதிகாரமோ வழங்கப்படலாம். இந்த அதிகாரங்கள் மூலம் பல்வேறு பெறுபேறுகள் கிடைத்துள்ளன.

1. சட்டவாக்கத்தை நிறைவேற்றுவதை இரண்டாவது சபை நிராகரிக்கும் பட்சத்தில் முதலாவது சபை மீண்டுமொருமுறை சட்டமூலத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க வேண்டும்.
2. ஏனைய அரசியலமைப்புகளும் ஓர் இரண்டாம் வாக்கெடுப்பை அவசியப்படுத்துகின்றன. ஆயினும், இது ஒரு கணிசமான அளவிலான காலப்பகுதி கடந்தபின்னராகும் (மலேசியாவில் ஒரு வருடம்). இதன் நோக்கம் பொதுமக்கள் கலந்துரையாடல்களுக்கும், புதிய கண்ணோட்டத்துக்குமான வாய்ப்பு வசதிகளை உருவாக்குவதாகும். இந்த மாதிரி சட்டவாக்கத்தைத் தாமதிக்கும் பணியை மாத்திரமே செய்கின்றது. இது முதலாவது சபைக்கு வெற்றிகொள்ளவேண்டிய மேலும் உயர்வான ஓர் ஆரம்ப நிபந்தனையைச் சுமத்துவதில்லை.

3. மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புகளும் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு கண்டுள்ளன. அயர்லாந்தில் இரண்டாவது சபை ஒரு சட்டமூலம் சம்பந்தமான வாக்கெடுப்பில் அதை நிராகரித்தது. இது ஒரு தேசிய விவகாரமாக முதலாவது சபையின் மூன்றிலொரு பங்கினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் இதன்விளைவாக மக்கள் இது சட்டமாகவேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புக்கு இட்டுச்சென்றிருக்கும்.
4. நான்காவது மாதிரியொன்று முதலாவது சபை இரண்டாவது சபையின் இரத்து அதிகாரத்தை மீறிச்செல்வதற்கு இடமளிக்கின்றது (ரஷ்யா). இதை ஒரு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் செய்யலாம் அல்லது இரண்டாவது சபையில் அது தோற்கடிக்கப்பட்ட வாக்கு விகிதாசாரத்தில் முதலாவது சபையில் அதை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் சாதிக்கலாம், (ஜெர்மனியில் அரசுகளின் நலன்களைப் பாதிக்காத சட்டமூலங்கள்).
5. இறுதிமுறைமை பின்வருமாறு : இரண்டாவது சபையினால் நிராகரிக்கப்படும் சட்டவரைவு பற்றி, மீண்டும் இரு சபைகளும் ஒன்றிணைந்து கலந்துரையாடும். அதன்போது இரண்டாவது சபைக்கு அரசியல் ரீதியான அனுசரணையை வழங்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும் (இந்தியா மற்றும் நைஜீரியா நிதிச் சட்டங்கள் பற்றி மாத்திரம்).

இரண்டாம் சபைக்கு ஒட்டுமொத்தமான இரத்து அதிகாரம் இருக்கும்போது அதனைப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படக்கூடிய தடைகளை வெற்றிகொள்வதற்கு வேறு மூன்று உபாயங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

- ஒட்டுமொத்த இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திய பின்னர் அது இனக்குழுவிற்கு பாரப்படுத்துதல்.

ஒரு சட்டவரைவை இரண்டாம் சபை நிராகரித்தால், இரண்டு சபைகளிலும் சம எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஓர் குழுவின்மூலம் இரண்டு சபைகளிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சட்டவரைவிற்கு உடன்பாட்டைக் காண்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பல தவணைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கலந்துரையாடல்கள் அல்லது குறித்துரைக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் மேற்படி உடன்பாட்டிற்கு வரமுடியாது விட்டால் சட்டம் செயலிழந்து விடும் (ஜெர்மனி, தென்னாபிரிக்கா, சுவீற்சலாந்து).

- ஒட்டுமொத்த இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திய பின்னர் அது அங்குமிங்கும் அனுப்பப்படும் வழிமுறை.

மேற்படி சட்டவரைவு இவ்வாறாக அங்கீகரிக்கப்படும்வரை இரு சபைகளுக்கும் மாறியாறி அனுப்புதல் அது அங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால் சட்டவரைவு இல்லாதொழிக்கப்படும் (கனடா, இத்தாலி, நைஜீரியா, அமெரிக்கா).

- இரத்து அதிகாரத்தின் பின்னர் இரண்டு சபைகளும் கலைக்கப்படும் இந்த சபைகளுக்கு இடையேயான முரண்பாடுகள் காரணமாக பாரதாரமான பெறுபேறுகள் ஏற்படலாம் (அவுஸ்திரேலியா). இரண்டாம் சபை இரண்டு முறைகள் இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினால், இரண்டு சபைகளையும் கலைத்து புதிய தேர்தல்கள் நடத்தப்படும்.

அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின்போது இரண்டாவது சபையின் பங்கேற்பு.

அரசியலமைப்பைத் திருத்தும்போது இரண்டாவது சபை இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி கூடிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. அது சாதாரண ஒரு சட்டம் அங்கீகரிக்கப்படும்போது பயன்படுத்தப்படும் அதிகாரத்தைவிடக் கூடிய அதிகாரம் இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது மேற்படி சட்டம் மாகாண அரசாங்கங்கள்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்போது சில அரசியல் யாப்புகள்மூலம் இரண்டாவது சபையின் அங்கீகாரம் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது (அவுஸ்திரேலியா, தென்னாபிரிக்கா). அரசியலமைப்புக்கள்மூலம் வேறு தேவைகளும் தொடர்புபடுத்தப்பட முடியும். உதாரணம் இரு சபைகளினதும் அங்கீகாரம் (5.3 பார்க்க).

இரண்டாவது சபையில் இந்த விதத்திலான ஆசன ஒதுக்கீடுகளை விமர்சித்து வாதிடுவோர் தேசிய மட்டத்திலான சட்டவாக்கச் செயல்முறை ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட பிரஜையும் சமமாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டுமென்னும் ஜனநாயகக் கோட்பாட்டை மீறுவதாகத் தெரிவிக்கின்றனர்.

5.1.6 அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களில் காணப்படும் சட்டவாக்கச்சபைகள்

அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்போர் தேசிய மட்டத்தில் ஓர் இரண்டாவது சபையை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் வேறுபட்ட வகையிலான பிரதிநிதித்துவங்களை உருவாக்குவது மாத்திரமன்றி, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களிலான சட்டவாக்கச்சபைகளை வழங்குவதன்மூலமாகவும் இதைச் செய்கின்றன. விசேடமாக, ஒரு பல்வகைமைகொண்ட தேசத்தில். சிறுபான்மையோரை ஒரு பிராந்திய சட்டவாக்கச் சபையில் தெளிவாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதனுடாகத் தேசிய மட்டத்தில் அவர்களுக்கு இடமளிக்கலாம். அவர்கள் குறித்துரைப்பான பிராந்தியங்களில் குறித்துரைப்பான வழக்கங்கள் மற்றும் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான சட்டவாக்கங்களை மேற்கொள்ளலாம்.

1. அதிகாரத்தின் நோக்கெல்லை

சட்டவாக்க உப-அலகுகளில் அதிகாரங்களை ஒதுக்கியளித்தல் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் பல்வகைமையைப்பொறுத்த விடயமாகும். பூகோள, வரலாற்று, மத, பொருளாதார மற்றும் குடியினர் பரம்பல்நிலை போன்ற பல அளவுகோல்கள் அரசியலமைப்பாளர்களின் பேச்சுவார்த்தைகளில் கணிசமான அளவுக்குச் செல்வாக்குச்செலுத்தி, சட்டவாக்க அதிகாரங்களின் உண்மையான அதிகாரப்பரவலைத் தீர்மானித்துள்ளன. சர்வதேச உறவுகள், தேசியப் பாதுகாப்பு, நாணயம் மற்றும் குடியரிமைபோன்ற விடயங்கள் வகையுதாரணமாகத் தேசிய மட்டத்துக்கான விடயங்களாக ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஆயினும், கொள்கை விடயப்பரப்புகளில் அதிகாரங்களின் பகிர்வு சூழ்நிலைகளைப்பொறுத்து அமைவதோடு, பணய விடயங்களாகிய நலன்களின் சமநிலையையும் பொறுத்ததாகும். பிரேசில், இந்தியா மற்றும் தென்னாபிரிக்காவில் அரசியலமைப்பு குறித்துரைப்பான அதிகாரங்களை ஒரு மூன்றாம் உள்நோக்க அரசாங்க மட்டத்துக்கும் வழங்குகின்றது.

2. சட்டவாக்க அதிகாரங்களை விநியோகிக்கும் மாறுபட்ட வடிவங்கள்

ஓர் அரசியலமைப்பு சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பிரத்தியேகமாகத் தேசிய மட்டத்திற்கு அல்லது உப-தேசிய மட்டங்களுக்கு ஒப்படைக்கலாம். எவ்வாறாயினும், இவ்வாறு ஒப்படைப்பது சம்பந்தமான இரண்டு சவால்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, குறிப்பாகச் சில பிராந்தியங்கள் ஓரங்கட்டப்படுவதினால் எழும் வன்செயல் மோதல்களுக்குப் பின்னர், போட்டியிடும் பிரிவினர் பிரத்தியேகமாக அரசாங்கத்தின் எந்த மட்டத்துக்கு வழங்கப்படும் அதிகார ஒப்படைப்புக்கு இணக்கம் தெரிவிக்காதிருக்கலாம். அதிகாரங்களைப் பிரத்தியேகமாக ஒப்படைப்பதற்கு சவாலாக எழக்கூடிய இரண்டாவது விடயம் மேலும் நடைமுறை சம்பந்தமானதாகும். இது பிரத்தியேக அதிகாரங்களில் மாத்திரம் தங்கியிருப்பது விதிமுறைப்படுத்தல் குறித்த பல விடயப்பரப்புகளில் தடுக்கமுடியாதவாறு விடயப்பொருளும், நியாயாதிக்கமும் மேலு நிலைப்படும் நிகழ்வுண்மையை உதாசீனஞ்செய்யக்கூடும் என்பது சம்பந்தமானதாகும். நெகிழ்ச்சியை ஈட்டிக்கொள்ளும் நோக்கில் பல அரசியலமைப்புக்கள் சட்டவாக்க அதிகாரங்களை தேசிய அரசாங்கத்துக்கும் பிராந்திய அரசாங்கங்களுக்குமிடையில் ஒருங்கியல் நிலையில் விநியோகிக்கும் விருப்புத்தெரிவுகளைச் செய்துள்ளன.

ஒருங்கியல் நிலை அதிகாரங்கள் பல வழிகளில் செயற்படலாம். ஒருங்கியல் நிலை அதிகாரங்களின் செங்குத்தான மேற்கவிலை நோக்குகையில், எந்தப் பிரமாணம் மேலோங்கும் என்னும் வினா எழுகின்றது. பொதுவாக, அரசியலமைப்பு தேசிய சட்டவாக்க சபைக்கே முன்னுரிமையளிக்கின்றது. ஒருங்கியல் நியாயாதிக்கம் வெறுமனே தேசிய சட்டவாக்கம் அதிகாரம் செலுத்தும் விடயப்பரப்புகளென்றும் காலப்போக்கில் அவை தேசிய சட்டவாக்கங்களைப் புறந்தள்ளிவிடுமென்றும் காத்திரமானமுறையில் விவாதிக்கும் பிராந்திய விமர்சகர்கள் இருக்கக்கூடும். ஆயினும், தேசிய முன்னுரிமை என்பதற்குச் சில நிபந்தனைகளை அறிமுகஞ்செய்வது சாத்தியமாகலாம். உதாரணமாக - ஜெர்மனியின் அரசியலமைப்பு “அவசியமானது”. “தேசிய நலன்களுக்கானதுமான”, தேசிய சட்டவாக்கங்களுக்கு மேலோங்குநிலையை வழங்குகின்றது.

ஏனைய அரசியலமைப்புகள் வேறுவிதமாக அமைகின்றன. கனடா தேசிய மீயுயர்நிலை என்பதற்கான ஒரு தனியான கவனிக்கத்தக்க புறநடையை வழங்கிநிற்கின்றது. இங்கு முதியோர் ஓய்வூதியங்கள் குறித்த சட்டங்களில் இடம்பெற்றதுபோன்று, மாகாண மற்றும் தேசிய சட்டமோதல்நிலைகளின்போது மாகாண சட்டமே மேலோங்கியிருக்கின்றது¹⁶. வேறோர் அணுகுமுறை தேசிய சட்டசபை தேசிய சட்டகமொன்றை வரைவதற்கு அதிகார வலுவை வழங்கி, பிராந்திய அரசாங்கங்கள் உள்ளூர் சூழ்நிலைகளுக்கேற்றவகையில் இச்சட்டங்களை நிரப்பும் வசதியை அனுமதிப்பதாகும். (இது சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டக சட்டவாக்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது). ஏனைய அரசியலமைப்புகள் ஒருங்கியல் அதிகாரங்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும், சமகாலத்தில் இருமட்டங்களிலுமுள்ள அரசாங்கங்களை பிரமாணப்படுத்த அனுமதிக்கும் வகையிலான மூன்றாவது அணுகுமுறையைக் கையாளுகின்றன. அரசியலமைப்புப் பிணக்குத்தீர்வு நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுவது தேசிய

மற்றும் பிராந்திய சட்டவாக்கம் நேரடியாக மோதிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரமேயாகும். இவை நீதிபதிகளால் ஒவ்வொரு வழக்கு சம்பந்தமாகவும் அவற்றின் பிரத்தியேக சூழ்நிலைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்வகையில் பிரயோகிக்கப்படும் (சூடான்).

தென்னாபிரிக்க அரசிலமைப்பு ஒருங்கியல் நிரல் பிரயோகமாகும் கரும்பாட்டு விடயப்பரப்புகளில் எழும் சாத்திய மோதல் முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வுகாண்பது சம்பந்தமான ஒரு தொகுதி ஏற்பாடுகளை ஊக்கமுள்ள வகையில் வரைந்துள்ளது. (பெட்டி 6 ஐப் பார்க்கவும்).

சட்டவாக்கத்தின் அத்தியாயம்

அட்டவணை 2: ஓர் கிருசபை அல்லது ஒரு சபைப் பாராளுமன்றத்துக்கான நியாய விளக்கங்கள்

தென்னாபிரிக்க அரசியலமைப்பின் 146 ஆம் உறுப்புரை தேசிய மற்றும் மாகாண சட்டவாக்கங்களுக்கிடையில் எழும் முரண்பாடுகள்

1. இப்பிரிவு அட்டவணை 4 இல் (ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரங்கள்) நிரலிடப்பட்ட ஒரு கரும்பாட்டு விடயப்பரப்பினுள் ஏற்படக் கூடிய தேசிய சட்டவாக்கத்துக்கும், மாகாண சட்டவாக்கத்துக்குமிடையிலான ஒரு முரண்பாட்டுக்குப் பிரயோகமாகும் ஒன்றாகும்.
2. பின்வரும் நிபந்தனை நிலைமைகளின்கீழ் நாடு முழுவதற்கும் ஒரேசீராகப் பிரயோகமாகும் தேசிய சட்டவாக்கம் மாகாண சட்டவாக்கத்தைவிட மேலோங்குவதாகும்.
 - (அ) தேசிய சட்டவாக்கம் முறையே மாகாணங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் மேற்கொள்ளப்படும் சட்டவாக்கத்தினால் பயனுறுதியுடன் பிரமாணப்படுத்தப்பட முடியாத ஒரு விடயத்தைக் கையாளுவதாலாகும்.
 - (ஆ) தேசிய சட்டவாக்கம், பயனுறுதியுடன் கையாளப்படுவதற்கு நாடு முழுவதிலுமான ஒருசீர்த்தன்மையை வேண்டிநிற்கும் ஒரு விடயத்தைக் கையாளுவதோடு, அது பின்வரும் விடயங்களை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் ஒருசீர்த்தன்மை ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்னும் ஏற்பாட்டை வழங்குகின்றது.
 - i. நியமங்களும், தரக்கட்டளைகளும்
 - ii. சட்டவாக்கங்கள்; அல்லது
 - iii. தேசியக் கொள்கைகள்
 - (இ) பின்வரும் விடயங்களுக்குத் தேசிய சட்டவாக்கம் அவசியமாகும்:
 - i. தேசியப் பாதுகாப்பைப் பேணுதல்
 - ii. பொருளாதார ஐக்கியத்தைப் பேணுதல்
 - iii. பொருட்கள், சேவைகள், மூலதனம் மற்றும் உழைப்பு என்பவற்றின் இடப்பெயர்வு சம்பந்தமான பொதுச்சந்தையின் பாதுகாப்பு

- iv. மாகாண எல்லைகளைக்கடந்து இடம்பெறும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்து முன்னேற்றுவதல்
- v. அரசாங்க சேவைகளில் சமமான வாய்ப்புகள் மற்றும் அவற்றைச் சமமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், அல்லது
- vi. சூழல் பாதுகாப்பு
3. தேசிய சட்டவாக்கம் பின்வரும் வகைகளிலான நியாயமற்ற நடவடிக்கைகளைத் தடுக்கும் நோக்கத்தைக்கொண்டிருக்கையில் அது மாகாண சட்டவாக்கத்தைவிட மேலோங்குதல் வேண்டும்:
- (அ) அது வேறொரு மாகாணத்தின் அல்லது முழு நாட்டினதும் பொருளாதார, சுகாதார அல்லது பாதுகாப்பு நலன்களுக்கு குந்தகம் விளைவிப்பதாக உள்ளது; அல்லது
- (ஆ) அது தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நடைமுறையாக்கத்துக்கு தடை தாமதங்களை ஏற்படுத்துகின்றது.
4. உப - பிரிவு 2(உ) யில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு நோக்கத்துக்குத் தேசிய சட்டவாக்கம் அவசியமா என்பது சம்பந்தமான பிணக்கொன்று எழுந்து, அது தீர்வுக்காக நீதிமன்றத்துக்கு முன்பாக வரும்போது, நீதிமன்றம் மாகாணங்களில் தேசியப் பேரவை சட்டவாக்கத்தை அங்கீகரித்தமை அல்லது நிராகரித்தமை தொடர்பில் உரிய கவனத்தை வழங்குதல் வேண்டும்.
5. உப - பிரிவு (2) அல்லது (3) பிரயோகப்படாத நிலைமைகளின்கீழ் மாகாணச் சட்டவாக்கம் தேசிய சட்டவாக்கத்தைவிட மேலோங்குதல் வேண்டும்.
6. ஒரு சட்டம் மாகாணங்களின் தேசியப் பேரவையினால் அங்கீகரிக்கப்படுகையில் மாத்திரமே பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் பிரகாரம் அல்லது மாகாணச் சட்டத்தின் பிரகாரம் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் மேலோங்குதல் சாத்தியமாகும்.
7. மாகாணங்களின் தேசியப் பேரவைக்கு ஒரு சட்டம் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டபின்னர் அதன் முதலாவது அமர்விலிருந்து 30 நாட்களுள் அது ஒரு தீர்வை எட்டாவிடில், சகல நோக்கங்களுக்கும் அச்சட்டம் பேரவையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.
8. மாகாணங்களின் தேசியப் பேரவை உப-பிரிவு 6 இன் கீழ் அதற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை அங்கீகரிக்காவிடின், அது தனது தீர்மானத்திலிருந்து 30 தினங்களுள் அதை ஆற்றுப்படுத்திய அதிகாரசபைக்கு நிராகரிப்புக்கான காரணங்களைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

3. பரவலாக அமைந்துள்ள சட்டவாக்க அதிகாரசபைகளின் சட்டச் சுயாதீனம்

சட்டவாக்க அதிகாரங்களின் செங்குத்து திரட்சிநிலையகற்றலைத் தீர்மானிக்கும் முன்றாவது காரணி அரசியலமைப்பு அதிகார ஒதுக்கியளிப்புகளைப் பாதுகாக்கும் அளவாகும். சில நாடுகளில், தேசிய பாராளுமன்றம் உப-அலகுச் சட்டவாக்கச்சபைகளுக்கு அதிகாரத்தைக் கையளித்ததோடு, இந்த அதிகாரத்தை ஒருதலைப்பட்சமாக, தேவையான கூட்ட நடப்பெண்ணுடன் மீளப்பெற்றுக்கொள்ளும் அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளன. சட்டவாக்க அதிகாரத்தை மீளப்பெறுவது அரசியல் எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தக்கூடுமென்றபோதிலும், இவ்வாறு மீளப்பெற்றுக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான சட்டரீதியான தடைகளும் இல்லை. அரசியலமைப்பின் விடய வாசகம் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் செங்குத்துப் பரவலைப் பாதுகாத்தாலும், உப-அலகின் பிரதிநிதிகள் பங்கேற்காதநிலையில், தேசிய செயற்பாட்டாளர்கள் மாத்திரம் அசியலமைப்பைத் திருத்தினால், இதனால் எந்தவிதப் பயனும்இல்லை. உண்மையான சட்டப் பாதுகாப்பு இடம்பெற வேண்டுமெனில், உப-அலகுச் சட்டவாக்க சபைகளிடமிருந்து ஏதாவது அதிகாரத்தை மீளப்பெறுவதற்கு உப-தேசிய ரீதியான சம்மதம் அவசியமாகும்.

சில அரசியலமைப்புச் சூழமைவுகளில் அது பரவலாக்கப்பட்ட சட்டவாக்க அதிகாரங்களை ஒருதலைப்பட்சமாக மீளப்பெறுவதற்கெதிரான சட்டரீதியான பாதுகாப்பை வழங்கியபோதிலும், குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளில் தேசிய நிறுவனங்கள் பிராந்தியச் சட்டவாக்கங்களை மேவிச் செயற்படலாம். எவ்வாறெனினும், இந்த அதிகாரத்தின்மீதான சில மட்டுப்பாடுகள் இருக்கக்கூடும். உதாரணமாக- தென்னாபிரிக்க தேசிய அரசாங்கம் தேசிய ஐக்கியத்துக்கு அல்லது தேசியத் தரநியமங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக விளங்கும் சட்டவாக்கங்களைப் புறத்தொதுக்கலாம்.

5.2 சட்டவாக்க மேற்பார்வை

சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் ஓர் அளவீடாக விளங்குவது அரசாங்கத்தின் ஏனைய கிளைகளை, குறிப்பாக நிறைவேற்றுத் துறையை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரமாகும். உண்மையில், நிறைவேற்றுதுறைத் தலைவரை நியமித்தல் அல்லது அவருக்கெதிராக நம்பிகையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருதல் என்பவற்றில் வெளிப்படடையும் அரசியல் மட்டுப்பாட்டுக்கு மேலதிகமாக, சட்டரீதியான கட்டுப்பாடு அல்லது சட்டம்மருவிய நிலையிலான கட்டுப்பாடு இருக்கலாம். உதாரணமாக- அரசியலமைப்பு அரசியல் குற்றச்சாட்டு விசாரணைகளில் சட்டவாக்கச்சபைப் பாத்திரமொன்று உள்ளிட்டவகையில், நிறைவேற்றுக்கிளை அதிகாரிகளுக்கு தண்ட ஆணை அனுப்பும் ஆற்றல் உள்ளடங்கலாக சட்ட விசாரணைகளை முன்னெடுக்கும்வகையில் சட்டவாக்கச்சபைக்கு அதிகாரவலுவை வழங்கலாம். அழைப்பாணைகள் மற்றும் நிறைவேற்றுத்துறைகுறித்த விசாரணைகள்போன்ற சட்டவாக்க மேற்பார்வை சம்பந்தமான ஏனைய கைக்கருவிகள், சட்டவாக்கம் சம்பந்தமான வழமையான விடயங்களோடு மேலும் நெருங்கிய தொடர்புற்றவையாகும்.

5.2.1 நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள்

அரசியல்பின்னணியில் ஒரு பகுதியாக, அரசாங்கத்தலைவரின் செயற்பாடுகளைக் கண்டிப்பதற்கான பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் சாத்தியவள இயக்கவியலைச் செலுத்தும் பல்வேறு வழிகளில் வடிவமைக்கப்படலாம். பல அரசியலமைப்புகள் பாராளுமன்றம் பிரதமர்மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையை மீள்பெறும் ஆற்றல்மீது சில மட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளன. ரஷ்யாவில் ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தின் தீர்மானத்தை நிராகரிக்கலாம் என்பதோடு, பாராளுமன்றம் அவருக்கெதிரான நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு மூன்று மாதங்கள் காத்திருக்கவும் வேண்டும். ஏனைய விருப்புத்தெரிவுகள் பிரதமர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பதவியகித்தபின்னர் அவரைப் பதவியகற்றுதல், அல்லது பாராளுமன்றம் ஒரு தவணைக் காலப்பகுதியில் ஒரு வரைவுள்ள எண்ணிக்கையிலான அமைச்சரவைகளைப் பதவி நீக்குதலாகும். சில அரசியலமைப்புகள் இதைவிட மேலும் ஒருபடி செல்லுகின்றன. அவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் “ஆக்கபூர்வமான” ஒன்றாக அமையவேண்டுமென்றும், பிரதமரைப் பதவியகற்றும் பெரும்பான்மையினர் சமகாலத்தில் வேறொரு பிரதமரைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்துகின்றன (ஜெர்மனி 18, ஹங்கேரி 19, லெசொத்தோ 20, போலந்து21, ஸ்பெயின் 22). இதன்விளைவாக, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தன்னியக்கமாகவே அமைச்சரவையின் இராஜினாமாவை அல்லது ஒரு புதிய தேர்தலைக் கட்டாயமாக்குவதில்லை. இதற்குப்பதிலாக, எதிர்க்கட்சி ஒரு பின்னூரித்தாளர்குறித்து இணக்கம் காணாவிடில், பிரதமர் ஒரு சிறுபான்மை அரசாங்கத்தின் தலவராகத் தொடர்ந்தும் பதவி வகிக்கலாம். இரட்டை நிறைவேற்றுத்துறை நிலவும் ஒரு நாட்டில் (போலந்து) ஆக்கபூர்வமான ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இரண்டு தாற்பரியங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். அது பிரதமரை அகற்றுவது கடினமாகவிருப்பதால், பிரதமரின் ∴ அமைச்சரவையின் ஆரம்ப நியமனத்தில் ஜனாதிபதிக்குக் கூடுதலான அதிகாரத்தை வழங்கலாம். மறுபுறத்தில், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் பின்னர், ஒரு புதிய அரசாங்கத்தைத் தாபிக்கும் செயல்முறையில் ஜனாதிபதி ஒதுக்கப்படுகின்றார்.

5.2.2 அரசியல் குற்றச்சாட்டு (Impeachment)

அரசியல் குற்றச்சாட்டென்பது, நிறைவேற்றுக்கிளையைக் கட்டுப்படுத்தும் மேலுமொரு வழியாகும். ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்மூலம் பிரயோகிக்கப்படும் அரசியல் கட்டுப்பாட்டுக்கு நேரெதிராக இது சட்டத் தவறின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றுத்துறைத் தலைவரைப் பதவியிலிருந்து அகற்றுவதற்கு வழிசெய்கின்றது. நிறைவேற்றுத்துறைத் தலைவரை பாராளுமன்றம் அரசியல்ரீதியில் அகற்றும் அதிகாரம் நிறுவன ஏற்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத ஜனாதிபதி முறைமைகளில் அரசியல் குற்றச்சாட்டென்பது கணிசமான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. பொதுவாகவே இரு காரணங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். (அ) ஓர் அரசியல் குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவரத் தவறின் வகை (ஆ) இந்த நடவடிக்கைமுறையில் ஏனைய கிளைகளின் ஈடுபாடு. சில அரசியலமைப்புகள் மோசமான தேசத்துரோகம் போன்ற பாரதூரமான தவறுகளுக்கு மாத்திரமே

அரசியல் குற்றச்சாட்டுச் செயல்முறையை மட்டுப்படுத்துகின்றன. ஏனைய அரசியலமைப்புகள் அரசியலமைப்பை மீறுதல் அல்லது பதவிக்காலத்தில் வேறு ஏதாவது சட்டத்தை மீறல் என்பவை அவசியப்படும் மேலும் பரந்த ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன (ஹங்கேரி). தன்சானியா மிகத்தீவிரமான ஒரு முனையிலுள்ளது. இங்கு ஜனாதிபதியின் பதவிநிலைக்குரிய உயர்வான கௌரவத்தைக் குறைக்கும் வகையிலான ஜனாதிபதியின் நடத்தை அரசியல் குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கப் போதுமானதாகும். இத்தகைய தெளிவற்ற மற்றும் அல்லது பரந்த செயல்முன்னெடுப்புக்கான நிபந்தனைகள், குறிப்பாகத் தீர்மானம் முழுக்க முழுக்கப் பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்ததாயின், அரசியல் குற்றச்சாட்டை ஓர் அரசியல் கைக்கருவியாக நிலைமாற்றம் செய்யும் இடர்வரைவைக் கொண்டுள்ளது (மோல்டோவா).

5.2.3 அழையாணை / விசாரணை

பெரும்பாலான அரசியலமைப்புகள் நிறைவேற்றுத்துறை சம்பந்தமாக வினாவெழுப்பும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதோடு, அதன் கொள்கைகளுக்கு விளக்கமளிக்குமாறு அதைப் பலவந்தப்படுத்துகின்றன. சில அரசியலமைப்புகள் இடைவினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டிய தெளவான காலச் சட்டகங்களையும் கூட வழங்குகின்றன (அல்பேனியா) 23. பல அரசியலமைப்புகளில் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றுத்துறைகுறித்த ஒரு சுயாதீன விசாரணையை நடாத்தலாம். சிலநாடுகளில், ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் (வழக்கமாக 10 வீதத்துக்கும், 30 வீதத்துக்கும் இடைப்பட்டோர்) வேண்டிக்கொள்ளுமிடத்து, பாராளுமன்றம் ஒரு விசாரணைக் குழுவை ஏற்படுத்தும் அரசியலமைப்புரீதியான கடப்பாடொன்றைக் கொண்டுள்ளது. ஒப்பீட்டுரீதியில் குறைந்த அளவிலான ஓர் ஆரம்ப எல்லை பாராளுமன்றத்திலுள்ள எதிர்கட்சி நிறைவேற்றுத்துறை குறித்த ஒரு விசாரணையை முன்னெடுப்பதற்கு வழிசெய்கின்றது. நிறைவேற்றுத்துறையின் மூலமும், இருப்பும் “தனது” அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவளித்துப் பாதுகாக்கும் ஆர்வங்கொண்ட பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையிலேயே தங்கிநிற்கும் அத்தகைய முறைமைகளில் இது ஒரு முக்கியமான கட்டுப்பாட்டுக் கைக்கருவியாகலாம். ஏனைய நாடுகளில் ஓரளவுக்குப் பலவீனமான கட்டுப்பாடுகளே பிரயோகமாகின்றன.

5.3 சட்டவாக்க அதிகாரத்தை நிர்வகித்தல்

சட்டவாக்க சபையைக் கலைக்கும் அதிகாரம், நிறைவேற்றுத்துறைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளபோது,

- அதேசமயம் நிறைவேற்றுத்துறைக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் உள்ளபோது
- சட்டவாக்க சபையின் நிதி ஒதுக்கீட்டை நிறைவேற்றச்சபை அங்கீகரிக்க வேண்டுமாயின்
- வழக்குத் தொடுத்தல்மூலம் சட்டவாக்க சபையின் உறுப்பினர்களுக்கு தண்டனையில் இருந்து விலக்களித்தல் எவ்வளவு தூரம் பெறப்படுகின்றது என்ற விடயம் மீதே சட்டவாக்கம் இடம்பெறும்.

5.3.1 பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிடல்

சட்டவாக்கச்சபையைக் கலைத்துவிடும் ஆற்றல் குறிப்பாக நிறுவன சுயாதீனத்தின்மீதான ஊடுருவல் மீறலாகவே காணப்படுகின்றது. கலைப்பு (இவை சுயநிலைக் கலைப்புக்கு மேலதிகமானவையாகும், ஒரு குறித்துரைப்பான செயல்முறையின் ஒரு மீறமுடியாத அம்சமாகவிருக்கலாம்.

5.3.2 பாராளுமன்றத்துக்கான வெளியக நியமனங்கள்

வாக்காளர்களைவிட நிறைவேற்றத்துறை பாராளுமன்றத்துக்கு அங்கத்தவர்களை நியமிப்பதை அனுமதிக்கும் அரசியலமைப்புகள் பாராளுமன்றத்தின் நிறுவன சுயாதீனத்தையும், சுதந்திரத்தையும் நிலைவடையச்செய்கின்றன. பாராளுமன்றச் செயற்பாடுகள்மீது பல்வேறு தாக்கங்களையும், விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தவல்ல வேறுபடும் வடிவங்களிலான நியமன அதிகாரங்கள் உள்ளன.

5.3.3 பாராளுமன்றத்தின் சொந்த நிதியின்மீதான கட்டுப்பாடு

வரிவிதிப்புக்கும், செலவினங்களை மேற்கொள்வதற்குமேன அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தின் சுயாதீனத்தின் ஒரு பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகும். நிதி விவரத்தில் பாராளுமன்றத்துக்கு நிறைவேற்றத்துறை அனுமதிவழங்கும் நிலை பாராளுமன்றத்தின் செயற்பாட்டின்மீது பெருமளவு அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடும்.

5.3.4 பாராளுமன்றத்தின் சட்டப்பாதிப்பின்மை

பாராளுமன்றத்துக்கான நிறுவன சுயாதீனத்தை உறுதிசெய்வதாயின், அதன் அங்கத்தினர்களுக்கும் சட்டப்பாதிப்பின்மை இருத்தல் வேண்டும். சட்டரீதியான விளைவுகள் குறித்த அச்சுறுத்தல் அவர்கள் சுதந்திரமாகப் பேசி, விவாதித்து, வாக்களிக்கும் ஆற்றலைப் பாதிக்கக்கூடும். இது கணிசமான அளவுக்குச் சட்டவாகச் செயல்முறைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கலாம். பல நாடுகளில் பாராளுமன்றம் மாத்திரமே சட்டவாக்கச் சட்டநிலைப் பாதிப்பின்மையை அகற்றலாம் (எஸ்தோனியா). ஏனைய தேசங்கள் சட்டவாக்கச் சட்டநிலைப் பாதிப்பின்மையை நீக்கும் அதிகாரத்தை நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்கியுள்ளன. (உ-ம்: கெனதமாலா). இது மிகவும் வலுவான வடிவத்திலான பாதுகாப்பு ஆகும்.

5.3.5 தேர்தல் தொகுதிமக்கள் பிரதிநிதியைத் திருப்பியழைத்தல்

நிறுவனங்களுக்கிடையிலான செவ்வையார்த்தல்களுக்கு அடுத்தபடியாக, சில அரசியலமைப்புகள் பாராளுமன்றத்தின் காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னராகவே தேர்தல் தொகுதி மக்கள் தமது பிரதிநிதியைத் திருப்பி அழைக்கும் செயற்பாட்டை வழங்குகின்றன. பொதுவாகவே, இவை கலப்புமுறை இரண்டு வகைப்படும். பூரணமாகத் திருப்பியழைத்தல் மற்றும் கலப்புத் திருப்பியழைப்பு பிரஜைகள் ஒரு படியில் மாத்திரமே ஈடுபடுவதைக் குறிப்பதாகும். இது செயல்முறையை முன்னெடுத்தல் அல்லது

கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புமூலம் அதை முடிவுறுத்தல் எனப் பொருள்படும். முற்றாகத் திருப்பியழைத்தல் என்பது இரண்டு படிகளிலுமே பிரஜைகள் சம்பந்தமுறுவதைக் குறிக்கின்றது. பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வகையிலான திருப்பியழைத்தல் கலப்புமுறைக் திருப்பியழைத்தலைவிட மேலும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றது.

(இது உகண்டாவில் மாத்திரமே அரசியல் குற்றச்சாட்டு நடவடிக்கைமுறையின் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது)

எண்ணக்கருரீதியில், திருப்பியழைத்தல் நடவடிக்கைமுறை பாராளுமன்றத்திலுள்ள பிரதிநிதிகள் தம்மைத் தெரிவுசெய்த மக்களுக்கு வகைப்பொறுப்புள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்னும் கருத்தோடு இயைபுற்றதாகவுள்ளது.

பூரணமான திருப்பியழைத்தலுக்கான தேவைப்பாடுகள் கணிசமான அளவுக்கு வேறுபடுகின்றன. அதேவேளையில் சில நாடுகள் முறையே தேர்தல் தொகுதி தமது தனிப்பட்ட பிரதிநிதியை மாத்திரம் திருப்பியழைக்க அனுமதிக்கின்றன (பொலீவியா, ஈக்குவடோர், எதியோப்பியா, நைஜீரியா, வெனிகுலா). ஏனையவை மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புமூலம் முழுப் பாராளுமன்றத்தையும் கலைக்கும் ஏற்பாட்டுக்கே வழிசெய்கின்றன (உம்: லியக்டென்ஸ்டீன்)

பொதுவாகவே, மூன்று வேறுபாடான அம்சங்கள் திருப்பியழைத்தலின் பின்னணியைத் தீர்மானிக்கின்றன.

- அ. ஒரு மனு ஈட்டிக்கொள்ளவேண்டிய ஆரம்பநிலை ஆதரவு இது தேர்தல் தொகுதியிலுள்ள பதிவுபெற்ற வாக்காளர்களின் 10 வீதத்துக்கும் (ஈக்குவடோர்) 50 வீதம் - 1 இற்கும் (நைஜீரியா) இடைப்பட்டதாகும்.
- ஆ. வாக்குகளின் ஒரு சாதாரணப்பெரும்பான்மையிலிருந்து (மைக்ரோனேசியா), வாக்குகளின் ஒரு தீர்க்கநிலைப் பெரும்பான்மைவரையிலான (ஈக்குவடோர்) வீச்சைக்கொண்ட பெரும்பான்மை வகை மற்றும் திருப்பியழைத்தலைச் செயற்படுத்த அவசியமான வாக்காளர் பிரசன்னம் அல்லது 25 வீதமான வாக்காளர் பிரசன்னம் இருக்கையில், இயைபுள்ள அலுவலரைத் தெரிவுசெய்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமான அல்லது அதற்குமே அதிகமான வாக்காளர்களின் பிரசன்னம் (வெனிகுலா), குறிப்பிட்ட தேர்தல் தொகுதியின் பதிவுபெற்ற வாக்காளர்களில் பெரும்பான்மையினர் (நைஜீரியா) மற்றும்
- இ. திருப்பியழைத்தலுக்கான காலப்பகுதி : விண்ணப்பம் - தேர்தல் இடம்பெற்று எவ்வளவு விரைவில் அல்லது அடுத்த தேர்தலுக்கு எவ்வளவு நெருக்கமாகச் சமர்ப்பிக்கப்படலாம்? பொலீவியாவில் ஒரு தவணைப்பகுதியில் அரைப்பகுதி முடிவடைந்த பின்னரே திருப்பியழைத்தல் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படலாம். தவணைப்பகுதியின் இறுதிவருடத்தில் இது இடம்பெற முடியாது. ஈக்குவடோரில் இதையொத்த பிரமாணப்படுத்தல்கள் காணப்படுகின்றன. தவணைப்பகுதியின் முதல்வருடம் முடியாத நிலையிலும், இறுதிவருடத்திற்கு முன்னராகவுமே சமர்ப்பிக்கப்படலாம்.

6. பாராளுமன்றத்தின் வொருண்மை அதிகாரங்கள்

பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் அடிப்படையில் இரு தொகுதிகளாகவுள்ளன. சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் மற்றும் ஏனைய அதிகாரங்கள் என்பவையே அவையாகும். சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசியலமைப்புச் சிற்பிகள் மரபுரீதியான பாராளுமன்றப் பொறுப்புக்களினமீது அரசாங்கத்தின் ஏனைய கிளைகள் தலையீடு செய்வதில் எந்த அளவிலான அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கலாம் என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, அரசியலமைப்பு அவசரகாலநிலை பிரகடனம், யுத்தம் மற்றும் பொதுமன்னிப்பு போன்ற மரபுரீதியாக அரசாங்கத்தின் ஏனைய பிரிவுகளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் கொள்கை விடயப்பரப்புகளில் வரைவுள்ள சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கலாம்.

6.1 சட்டவாக்க அதிகாரங்கள்

ஒரு பாராளுமன்றத்தின் நடுநாயகமான பணி சட்டங்களை ஆக்குவதாகும். ஏனைய அரசாங்கச் செயற்பாட்டாளர்களின் தலையீட்டிலிருந்து விடுபட்ட, பூரண சட்டவாக்க அதிகாரம் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் சுயாதீனத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றது. சட்டவாக்கத்திலான இந்த ஏகபோகநிலை தற்போது காணப்படுவதில்லை. அநேகமான, அரசியலமைப்புகள் சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பல்வேறு வழிகளில் பரவலாக்குவதே இதற்கான காரணமாகும்.

பொதுவாக, சட்டவாக்க அதிகாரத்தில் ஐந்து வகைப்பிரிவுகளிலான வெளியகத் தலையீடுகள் காணப்படுகின்றன:

- (அ) முதலாவது தலையீடு சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் பாகங்களை நிறைவேற்று அதிகாரிக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதால் அதன் பிரயோகத்தன்மையை வரைவுப்படுத்துகின்றது.
- (ஆ) இரண்டாவது சட்டவாக்கத்தை முன்னெடுக்கும் அதிகாரம் சம்பந்தமானதாகும். அரசியலமைப்பு அந்த அதிகாரத்தைப் பிரத்தியேகமாக நிறைவேற்றுத்துறையிடம் ஒப்படைத்தால் பாராளுமன்றம் சட்டத்தை வரைவதில் அல்லது வகுத்தமைப்பதில் ஈடுபடுவதில்லை. மாறாக, அதைச் சீர்தூக்கிப்பார்க்கும் பணியை மாத்திரமே செய்கின்றது. இது அதிகாரத்தில் ஒரு தீவிரமான இழப்பு ஆகும்.
- (இ) ஒரு முன்றாவது வகைப்பிரிவு நேரடியாக ஒரு ஜனாதிபதி இந்த அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தல் அல்லது மறைமுகமாக சட்டமூலத்தை நீதித்துறைக்கு ஆற்றுப்படுத்துதல் அல்லது கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்பினூடாக வாக்காளர்களிடம் விட்டுவிடுதல் போன்றவையாகும்.
- (ஈ) நிறைவேற்றுத்துறைத் தலைவருக்கு அடுத்தபடியாக, பிரஜைகளும் நிராகரிப்பு அல்லது நீக்கக் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்பை முன்னெடுப்பதனுடாக சட்டவாக்கத்தில் தலையீடு செய்வதாகும்.
- (உ) இறுதி வகைப்பிரிவு சட்டவாக்கத்தின் நீதிமுறைசார் மீளாய்வு ஆகும். நீதித்துறை சட்டவாக்கத்துக்கு முன்னராக அல்லது பின்னராக சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு இணக்கநிலைத் தன்மையை மீளாய்வு செய்கின்றது.

6.1.1. மிரத்தியேக சட்டவாக்க அதிகாரத்தை வரைவுபடுத்தல்

அரசியலமைப்புகள் நிறைவேற்றுக் கிளைக்கு சில சட்டவாக்க அதிகாரங்களைக் கையளிக்கப் பாராளுமன்றத்தை அனுமதிக்கலாம். இத்தகைய அதிகாரக் கையளிப்பைப் பாராளுமன்றம் எந்தவேளையிலும் கட்டுப்படுத்தலாம் அல்லது மீள்பெறலாம் என்பதால், சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் பரவலாக்கம் முழுக்க முழுக்க அரசியல் சம்பந்தப்பட்டதாகும் (குரோஷியா). ஏனைய அரசியலமைப்புகள் நிறைவேற்றுத் துறைக்குச் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை வழங்குவது அவசரகாலநிலை, அல்லது பாராளுமன்றம் அமர்வுகளை நடாத்தாத காலப்பகுதிபோன்ற புறநடையான சூழ்நிலைகளில் மாத்திரமேயாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியினுள் இத்தகைய தீர்வைகளைப் பாராளுமன்றத்தினால் உறுதிப்படுத்தப்படாவிடில் அவை பொதுவாகவே செல்லுபடியற்றவையாகின்றன (பிரேஸில்). இதற்கு மாற்றுநிலையாக, அரசியலமைப்பு சில குறிப்பிட்ட கொள்கை விடயப்பரப்புகளில் பாராளுமன்றத்தை முற்றாக ஒதுக்கும்வகையில் நிறைவேற்றுத்துறை சட்டவலுக்கொண்ட தீர்வைகளை வழங்க இடமளிக்கக்கூடும். இந்த அதிகாரம் நிறைவேற்று மற்றும் சட்டவாக்கத்துறைக் கரும்பாடுகள் ஒன்றுகலப்பதற்கு வழிசெய்து நிறைவேற்றுத்துறையின் அதிதீவிரதர்சி வடிவத்தையும் ஆக்குகின்றது. மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புகள்மூலம் சட்டங்களை ஆக்குவது சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் ஒரு தீவிரவடிமாகும். சில குறிப்பிட்ட தேசங்களில், அரசியலமைப்பு பிரஜைகள் குறித்துரைத்த விவகாரங்கள் அல்லது விடயங்களில் ஒரு வரைவுச் சட்டமூலத்தைச் சமர்ப்பிப்பதனுடாகவும் பாராளுமன்றம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் பிரகடனத்தின் முன்னராக அதை ஒரு மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புக்கு விடுவதன்மூலம் ஒரு சட்டவாக்க செயல்முறையை முன்னெடுப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கின்றது.

6.1.2 சட்டங்களை அறிமுகஞ்செய்யும் அதிகாரத்தின் மீதான மட்டுப்பாடுகள்

சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் சட்டங்களை அறிமுகம்செய்யும் ஆற்றலை உள்ளடக்குவதாகும். அனேகமான அரசியலமைப்புகளில் பாராளுமன்றங்கள் சகல விடயங்களிலும், சில வேளைகளில் பிரத்தியேகமான வகையிலும் (அமெரிக்கா) சட்டவாக்கச் செயல்முறையை முன்னெடுக்கும் வரைவற்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், பல நாடுகளில் சட்டமூலங்களை அறிமுகஞ்செய்யும் அதிகாரம் பகுதியளவிலாவது நிறைவேற்றுத்துறையுடன் / நிகழ்ச்சிநிரல் முன்முயற்சிகளுடாகப் பிரஜைகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது. ஓர் அரசியலமைப்பு சட்டவாக்கச்சபையின் இந்த அதிகாரத்தைப் பொதுவாக அல்லது குறித்துரைப்பான கொள்கைவிடயப்பரப்புகளில் வரைவுபடுத்தலாம். உதாரணமாக- நிறைவேற்றுத் துறை வரவு-செலவுத் திட்டம் குறித்த சட்டங்களையும், சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள், வர்த்தகம் மற்றும் தீர்வைகுறித்த சட்டவாக்கங்களையும் மேற்கொள்ளும் பிரத்தியேக ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கலாம். இந்த அதிகாரம் ஏனைய கொள்கை விடயப்பரப்புகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படலாம் (பிரேஸில், சிலி, கொலம்பியா). இத்தகையவோர் “காவலாளி” கரும்பாடு நிறைவேற்றுத்துறை சில குறிப்பிட்ட கொள்கை விடயப்பரப்புகளில் நிலவும் நிலையைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கு உதவுகின்றது.

6.1.3 ஜனாதிபதியின் இரத்து அதிகாரங்கள்

சட்டவாக்கச் சபை குறிப்பிட்டதொரு சட்டவரைவை அங்கீகரித்த பின்னர் அதற்கு தடைகளை ஏற்படுத்தவோ, அதைத் தடுப்பதற்கோ ஏற்ற வகையில் ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளித்தல் சில அரசியலமைப்புகள்மூலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்போது ஜனாதிபதி அரசியல் அல்லது சட்ட தடையைப் பிறப்பிக்கலாம். அதற்கமைய ஜனாதிபதி (அ) அரசியல் காரணங்களுக்காக சட்டவரைவை நிராகரித்தல் அல்லது (ஆ) அதன் சட்டபூர்வமான தன்மைபற்றி நீதிமன்றத்தில் கேள்விக்குட்படுத்துதல். ஜனாதிபதி நேரடியாகவே பொதுமக்களின் வாக்குகளால் தெரிவுசெய்யப்படும் நாடுகளில் அரசியல் இரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது பொதுவான நிலைமையாகும். சட்டவரைவை அங்கீகரிக்கும்போது ஈடுபட்ட அளவைவிட பெரும்பான்மை வாக்குகளால் சட்டவாக்க சபை மேற்படி இரத்து அதிகாரத்தை தோல்வியுறச் செய்தால் ஜனாதிபதியின் இரத்து அதிகாரம் தாமதிக்கப்பட முடியும் (பொட்கவானா, இந்தியா, துருக்கி). ஜனாதிபதி இரத்து அதிகாரத்தை தோல்வியுறச் செய்வதற்கு அவசியமான வாக்குகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து தோல்வியுறச் செய்ய முடியாத வகையில் இரத்து அதிகாரம் மிகவும் நிரந்தரமாகும். இவ்வாறாகத் தோல்வியுறச் செய்யும் வரையறை பல்வேறு நாடுகளில் வித்தியாசமான அளவுகளில் இடம்பெறுகிறது.

ஜனாதிபதி “ஆம்” அல்லது “இல்லை” என்னும் அபிப்பிராயத்தை மாத்திரம் வெளியிடும்போது இரத்து அதிகாரத்திற்கு மேலதிகமாக சட்டவரைவின் சில பகுதிகள் மாத்திரம் பயன்படுத்தப்படலாம். பகுதி இரத்து அதிகாரமும் உண்டு. இது சட்டங்களை இயற்றும் வழிமுறையின்போது மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தப்பட முடியும். சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இது பாரதூரமான இடையீடாகும்.

ஒரு சட்டவரைவின் சட்டவாக்கத் தன்மைபற்றி சவால் விடுக்கும் அதிகாரம் சில அரசியலமைப்புகள் மூலம் ஜனாதிபதிக்கு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இதற்கு சட்டவரைவு நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது (குரேஷியா, தென்னாபிரிக்கா). அப்போது சட்டம் தாமதமாகும். ஏற்புடைய நீதிமன்றத் தீர்மானம் கிடைத்தால் சட்டவாக்க நடைமுறை முற்றுப்பெறும்.

6.1.4 சட்டமூலங்களை நிராகரிப்பதற்கு அல்லது நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களை நீக்குவதற்குப் பிரஜைகளுக்குள்ள அதிகாரம்

சில குறிப்பிட்ட அரசியலமைப்புகள் ஒரு சட்டமூலத்தைப் பிரகடனப் படுத்துவதற்கு முன்னராக அதை நிராகரிப்பதற்கு (சுவிட்சலாந்து) அல்லது நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தை நீக்குவதற்கு அத்தகைய மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புக்கான கோரிக்கையை விடுப்பதற்கு பிரஜைகளுக்கு அனுமதியளிக்கின்றன. உருகுவேயில், சட்டத்தை நீக்குவதற்காக மக்கள் வாக்கெடுப்பை நடத்தக்கோரும் கோரிக்கை, சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒருவருட காலத்தினுள் இடம்பெறுதல் வேண்டும். இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை நீக்கக் கோரும் மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புக்கான முயற்சியை சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்து ஒருவருட

காலத்தின் பின்னரே அனுமதிக்கின்றது. சகல மாற்றங்களும் காலாந்தரம் இடம்பெறும் தேர்தல்களுக்கப்பால் பிரஜைகளுக்குச் சட்டவாக்கச் செயல்முறையில் இடம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும், இதன்மூலம் பிரதிநிதித்துவப் பாராளுமன்றத்திலிருந்து அதிகாரங்கள் பரவலாகச் செல்லவேண்டுமென்பதையும் பொதுவான அம்சங்களாகக் கொண்டுள்ளன.

6.1.5 நீதிமுறைசார் மீளாய்வு

ஜனாதிபதி இரத்து அதிகாரம் மற்றும் விசேட சட்டமூலங்களை நிராகரிக்கவோ, சட்டங்களை நீக்குவதற்கோ பிரஜைகளுக்குள்ள அதிகாரம் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் அரசியல்ரீதியான பரவலைக் காண்பிப்பதாகவுள்ள அதேவேளையில், ஓர் அரசியலமைப்பு நீதிமுறைசார் மீளாய்வின் வடிவத்தில் சட்டவாக்க அதிகாரங்களின் சட்டம்சார் பரவலை அனுமதிக்கலாம். இது தெளிவாகவே ஒரு சட்டக் கட்டுப்பாடகவுள்ளவேளையிலும், நடைமுறையில் இவற்றில் ஈடுபடுவோர் அரசியலமைப்பு மீளாய்வில் இயல்பானதான அரசியல் பரிமாணத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடலானது, மரணதண்டனையின் அரசியலமைப்பு ரீதியான இணக்கமின்மை சம்பந்தமாக தென்னாபிரிக்க அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் மேற்கொண்ட தீர்மானம் இதுகுறித்த துலாம்பரமான உதாரணமாகும். தென்னாபிரிக்க அரசியலமைப்பு மரணதண்டனை குறித்து எந்தவிடத்திலும் பிரஸ்தாபிக்காவிடினும், அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் குற்றவியல் நடவடிக்கைமுறைச் சட்டத்தில் இடம்பெற்றிருந்த இயைபுள்ள ஏற்பாடுகளை நிராகரித்தது. இது மனித உரிமை விழுமியங்கள், சர்வதேச மற்றும் ஒப்பீட்டு முன்தீர்ப்புகள் மற்றும் நீதிமுறைசார் நடைமுறையதார்த்தவாதம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் இடம்பெற்றதாகும்²⁷.

அரசியலமைப்புகள் ஒரு சட்டத்தின் பிரகடனத்துக்கு முன்னராக, நிறைவேற்றத்துறை வேண்டிக்கொள்வதன் பேரில் நீதிமுறைசார் மீள்பார்வையை அனுமதித்துள்ளன (மேலேபார்க்கவும்). ஏனைய நாடுகள் பாராளுமன்றத்துக்கான சட்டத்தை ஆக்குவதற்கு முன்னராக, இதை இயைபுள்ள நீதிமுறைசார் நிறுவனத்துக்கு ஆற்றுப்படுத்தவேண்டுமென்று கோரியுள்ளன (பிரான்ஸ்). சட்டமொன்று ஆக்கப்பட்ட பின்னரே அதை நீதிமுறைசார் மீளாய்வுக்கு அனுப்புவதே மிகவும் பொதுவாகக் காணப்படும் விடயமாகும். சில அரசியலமைப்புசார் சட்டங்கள் யதார்த்தமாவதற்கு முன்னரே எண்ணக்கருநிலையில் ஒரு சட்டங்குறித்து வினாவெழுப்புவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது(ஜெர்மனி). வேறுசில நாடுகளில் நீதிமன்றம் ஒரு குறித்துரைப்பான வழக்கு விசாரணையின்போது அல்லது கருத்து வேற்றுமை நிலையின்போது மாத்திரமே ஒரு சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு இணக்கநிலை குறித்து மீளாய்வுசெய்யலாம்.

6.2 அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரங்கள்

மரபுரீதியாக பாராளுமன்றமே அரசியலமைப்பைத் திருத்தியமைக்கலாம். அனேகமான நாடுகள் இக்கோட்பாட்டை ஏற்றுச்செயற்படுகின்றன. சில நாடுகளின் அரசியலமைப்புகள் மூன்று மட்டங்களிலான சட்டவாக்க நிறுவனங்களின் அங்கீகாரத்தைக் கோரிநிற்கின்றன. தேசிய பாராளுமன்றம்- முதலாவது

மற்றும் இரண்டாவது சபைகள் உள்ளிட்ட வகையில் - மற்றும் உப - தேசிய அலகுகளின் சட்டவாக்கப் பேரவைகள் (மெக்ஸிக்கோ, நைஜீரியா, மற்றும் ரஷ்யா). பொதுவாகவே திருத்த நடவடிக்கைமுறைக்கு ஒரு ஜனாதிபதி இரத்து அதிகாரத்தை, அவ்வாறு அது இருக்குமாயின், தோற்கடிப்பதற்கு அவசியமான ஆரம்பத் தகுதிநிலைக்குச் சமமான வாக்குகளை அவசியப்படுத்துகின்றது. இந்த நாடுகளில் ஓர் உயர்வான ஆரம்பத் தகுதிநிலை அவசியப்பாடாமையால், ஓர் இரத்து அதிகாரம் திருத்தத்தின் இறுதி நிறைவேற்றத்தைத் தாமதிக்க மாத்திரமே பயன்படும். ஆயினும், ஏனைய திருத்த நடவடிக்கைமுறைகளும் உள்ளன. உதாரணமாக - இத்தாலியில், ஓர் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்துக்கு இரு சபைகளிலும் அறுதிப்பெரும்பான்மை அவசியப்படுகின்றது. இருப்பினும், இரு சபைகளிலும் முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை எதிர்ப்பு இல்லையேல், பாராளுமன்றத்தின் 20 வீதமான அங்கத்தினர்கள் மக்கள் கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்புக்கான அழைப்பை விடுக்கலாம். இத்தகைய ஒரு செயல்முறை அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான ஒரு சட்டவாக்கச்சபை குறித்த விதிமுறையாகவிருப்பதால், இது சட்டவாக்க அதிகாரங்களை அதிகுறைவாகவே பரவலாக்குகின்றது. பல நாடுகளில் அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களுக்கு ஒரு மக்கள் கருத்துக் கணிப்பீட்டு வாக்களிப்பின் அங்கீகாரம் அவசியமாகும் (கௌதமாலா, சவிட்சலாந்து). பிரான்ஸில் ஜனாதிபதிக்குப் பாராளுமன்றத்தில் 60 வீதமான பெரும்பான்மை ஆதரவு இருப்பின் அவர் இத்தேவைப்பாட்டை வலியுறுத்தாதுவிடலாம்.

6.3 பாராளுமன்றத்தின் ஏனைய அதிகாரங்கள்

மரபுநிலையாக நிறைவேற்றுத்துறையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஒருசில தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயல்முறைகளில் அரசியலமைப்புகள் பாராளுமன்றத்தைப் பல்வேறு அளவுகளில் சம்பந்தமுறுத்துகின்றன. அவசரகாலநிலை பிரகடனம், யுத்தப் பிரகடனம் மற்றும் பொதுமன்னிப்பு வழங்குதல் போன்ற விவகாரங்களில் பாராளுமன்றத்தின் தாக்கத்தை அதிகரிப்பது அதன் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தும்.

6.3.1 அவசரகால நிலை

யார், எந்தமுறையில் அவசரகாலநிலையைப் பிரகடனம் செய்வது என்பதுகுறித்த அரசியலமைப்பு வினாக்கள் நிறைவேற்றுத்துறை தவிர்ந்த ஏனைய நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டை உயர்த்துவனவையாகவுள்ளன. ஓர் அரசியலமைப்பு அரசாங்கம் வெளிநாட்டு ஊடுருவல் அல்லது இயற்கை அனர்த்தம் குறித்த சூழ்நிலைகளில் மாத்திரமே அவசரகாலநிலையைப் பிரகடனஞ் செய்யலாம் என்பது தெரிவிக்கலாம். ஆயினும், அரசியலமைப்புச் சிற்பிகள் தற்றுணிப்புக்கு இடம்வழங்க விரும்பக்கூடும். உதாரணமாக- பொதுமக்கள் சுகாதாரத்துக்கான அச்சுறுத்தல் அல்லது உள்நாட்டில் ஒருங்கு அமைதிநிலை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய சகல சூழ்நிலைகளையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்க முயலுவது அனேகமாகச் சாத்தியமற்றதாகவும், விவேகமற்றதாகவும் இருக்கலாம். அச்சுறுத்தல் மட்டமொன்று எப்பொழுது அவசரகாலநிலை மட்டத்துக்கு அதிகரிக்கின்றது

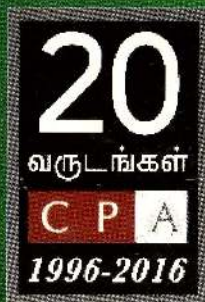
என்பதை எவராவது தீர்மானிக்கவேண்டும். அத்தோடு, துஷ்பிரயோகத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும் வகையில் இத்தீர்மானத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்கு வேறொருவருக்கு அதிகாரவலுவை வழங்குதல் வேண்டும். சில அரசியலமைப்புகளில் இந்த அதிகாரம் முழுக்க முழுக்க நிறைவேற்றுத்துறைக்கே வழங்கப்படுகின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில் இது உள்நிலை நிறைவேற்றுக் கட்டுப்பாட்டுக்கு கீழானதாக இருக்கலாம். உதாரணமாக- பெருவில் நிறைவேற்றுத்துறைத் தலைவர் அவசரகாலநிலையைப் பிரகடனம் செய்யுமுன்னரான அமைச்சரவையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். வேறுநாடுகளில், உண்மையான நீதிமன்றம் மேற்கொள்ளும் செயல்முறையில் பாராளுமன்றம் பங்குகொள்வதில்லை. ஆயினும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில், அத்தீர்மானத்துக்குப் பாராளுமன்றத்தின் கடந்த காலத்தையும் உள்ளடக்கும் வகையிலான அங்கீகாரம் அவசியமானதாகும் (மாலாவி). எதியோப்பியா மற்றும் பிஜி நாடுகளில் அரசியலமைப்புகள் நிறைவேற்றுத்துறை அவசரகாலநிலையைப் பிரகடனம் செய்யுமுன்னராக பாராளுமன்றத்தின் முன்கூட்டிய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதைக் கட்டாயமாக்கியுள்ளன. மொங்கோலியாவின் அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றம் மாத்திரமே அவசரகாலநிலையைப் பிரகடனம் செய்யலாமென்று எடுத்துரைக்கின்றது. இது பாராளுமன்றத்தின் மிகப்பரந்த அதிகாரநிலையைக் குறிக்கின்றது. பாராளுமன்றச் செயலமர்வுகள் இடம்பெறாத நீண்ட காலப்பகுதிகளிலேயே ஜனாதிபதியால் செயற்பட முடியும். ஆயினும், இப்பிரகடனம் பாராளுமன்றம் செயலின்றி இருப்பினும், ஏழு தினங்களுக்கு மாத்திரமே செல்லுபடியான ஒன்றாகும்.

அவசரகாலநிலை பிரகடனம் ஒரு தலைப்பட்டமான நடவடிக்கைகுறித்த பல கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுவதால், அது எந்த நிறைவேற்றுத்துறை நடவடிக்கையையும்விட அதிகாரத் திரட்சிநிலையை ஏற்படுத்தலாமென்று காத்திரமாக விவாதிக்கப்படுகின்றது. மோதலுக்குப் பின்னரான பல தேசங்கள் துஷ்பிரயோக வழிகளில் பிரயோகமாகும் அவசரகாலநிலைகளால் தீவிரமாக இன்னலுற்றுள்ளன. இத்தகைய விளைவுகள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருக்கும்வகையில் அரசியலமைப்புகளை வரைவோர் பலர் ஓர் அவசரகாலநிலை செல்லுபடியாவதற்கான பல மேலதிகக் கவன முன்னிபந்தனைகளை விதித்துள்ளனர். உண்மையான அவசரகாலநிலைகளில் கருமப்படும் நிறுவனங்கள் இல்லாமை இத்தகைய முன்னிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதைச் சாத்தியமற்றதாக்கலாம். உதாரணமாக - ஹைட்டியில் சமீபத்தில் ஏதாவது அவசரகாலநிலைப் பிரகடனத்துக்குப் பிரதமரினதும், ஏனைய அரசாங்க அமைச்சுக்களிலும் மேலொப்பம் அவசியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஜனாதிபதியின் தீர்மானத்தின் நோக்கெல்லை மற்றும் உசிதம் குறித்து உடனடியாகவே பாராளுமன்றம் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்னும் நிபந்தனைத்தேவைக்கு மேலதிகமானதாகும். அத்தோடு, சமீபத்தில், ஹைட்டி அரசியலமைப்பின்கீழ் - இயற்கை அனர்த்தம் உள்ளடங்காதநிலையில் - வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பு அல்லது சிவில் யுத்தம் மாத்திரமே அவசரகாலநிலைமைக்குக் காரணமாகலாம். இத்தகைய வரையறுப்பான சொற்பிரயோகம் காரணமாகவும், குழ்நிலைகளின் தேவை காரணமாகவும் - இதற்குமுன்னர் எப்பொழுதும் இடம்பெற்றிராத பூமியதிர்ச்சி

மற்றும் பல அமைச்சர்கள் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மரணம் உள்ளடங்கலாக ஏற்பட்ட நிலைமைகள் காரணமாக ஹைட்டி அரசாங்கம் பிரயோகமாகும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை உதாசீனஞ்செய்து, ஓர் அவசரகாலநிலையை பிரகடனம் செய்தது. இது இறைமையைப் பாதுகாக்கும் ஒரு செயலாக அமைந்தபோதிலும், சட்டத்தின் ஆட்சிக்கோட்பாடுகளை மீறுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதாகவே அமைந்தது.

6.3.2 பொதுமன்னிப்பு / மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரம்

நிறைவேற்றத்துறையினால் மரபுரீதியாகப் பிரயோகிக்கப்படும் வேறோர் அதிகாரம் மன்னிப்பு / பொது மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரமாகும். மோதலுக்குப் பின்னான காட்சிநிலைகளில் பொதுமன்னிப்பையும் உள்ளடக்கும் வகையில் இடைமாற்றக்கால நீதிக்கான அரசியலமைப்பு ரீதியான பிரமாணப்படுத்தல்கள் மிகவும் முக்கியமானவையாகவும், அநேகமாக ஒரு சாதகமான, புதிய யுகத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான முன்னிபந்தனையாகவும் அமைகின்றன. வன்செயல் மோதல்களின் பின்னர், இடைமாற்றக்கால நீதியின் ஒருபகுதியான பொதுமன்னிப்பு இந்த அத்தியாயத்தில் கையாளப்படவில்லை. அதற்குப்பதிலாக, அது சாதாரணமான அரசியலமைப்பு வாழ்க்கைப்போக்கில் பொதுமன்னிப்பை அல்லது மன்னிப்பை வழங்குவதுசம்பந்தமான ஏற்பாடுகளில் கவனம் செலுத்துகின்றது. ஆயினும், இச்சூழமைவிலுங்கூட, பொதுமன்னிப்பு / மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரம் மிகவும் கூடுதல்பெரிக்கதாகமென்பதோடு அது தவறுதலாகக்கையாளப்பட்டால் பாரிய அளவிலான நீதி நிர்வாகத்தைப் பாதிக்கும் சாத்தியவளத்தையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறாக பொதுமன்னிப்பு / மன்னிப்பு வழங்கும் செயல்முறையில் சம்பந்தமுற்றவர்களின் முறையான சமநிலையை ஈட்டிக்கொள்வது தீர்மானகரமானதாகும். அத்தோடு, இங்கு, பொதுமன்னிப்பு வழங்கும் பிரத்தியேக நிறைவேற்றத்துறை அதிகாரத்திலிருந்து ஒரு வீச்சாகச்செல்லும் பல்வேறு அரசியலமைப்பு விருப்புத்தெரிவுகள் உள்ளன (பேர்த்தியா பாசோ, செக் குடியரசு). அத்தோடு மன்னிப்பு வழங்கும் விருப்புத்தெரிவுகளுமுள்ளன (ஜோர்ஜியா, கென்யா). பொதுமன்னிப்புத் தீர்மானங்களில் நிறைவேற்றத்துறையை அறவே புறக்கணிக்கும் முறைமைகளும் உள்ளன(ஹங்கேரி). இத் தீவிர முனைகளுக்கிடையில் இடம்பெறும் விருப்புத்தெரிவுகள், சமந்தரமான மன்னிப்பு மற்றும் பொதுமன்னிப்புக் குறித்த அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்கும் நிறைவேற்றத்துறைகளும், சட்டவாக்கத்துறைகளும் உள்ளன (மொசாம்பிக் 1990). நிறைவேற்றத்துறை மற்றும் சட்டவாக்கத்துறை ஆகிய இரண்டையும் பொதுமன்னிப்பு மற்றும் மன்னிப்புகளில் இணைந்த அதிகாரங்களைப் பிரயோகப்பதை அவசியப்படுத்தும் முறைமைகளும் உள்ளன. (இந்தோனேஷியா, தென்கொரியா) அல்லது மேலதிக நிபந்தனைகளைக்கொண்ட ஏற்பாடுகளுமுள்ளன. கிரீஸில் அரசியல் குற்றங்களுக்கு மாத்திரமே பொதுமன்னிப்புக் கிட்டும் என்பதோடு, இதற்கு நிறைவேற்றத்துறை மற்றும் சட்டவாக்கத்துறை இரண்டினதும் அங்கீகாரமும் அவசியமாகும்.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

6/5, லெபர்ட்ஸ் வீதி, கொழும்பு - 05.

தொலைபேசி : 011 2370803 / 4

தொலைநகல் : 011 2370801 / 2

இணையத்தளம் : www.cpalanka.org

மின்னஞ்சல் : info@cpalanka.org

ISBN : 978-955-4746-70-1

சென்னைப் பொருளியல் கழகம்
Chennai Puruliyal Kalamam